

Liahona

A photograph of a woman and a young girl playing in a garden. The woman, with short brown hair and wearing a dark blue jacket, is crouching and spraying water from a hose. The girl, with blonde hair and wearing a yellow shirt and leopard-print pants, is holding the hose and spraying water back at the woman. They are both laughing and enjoying the activity. The background shows a wooden fence and green foliage.

Hvordan skape en felles visjon som vil løfte din familie, s. 28

Hvordan gjennomskue Satans strategi for å få det onde til å se godt ut, s. 18

Joseph Smith: "Hvilken kirke skal jeg slutte meg til?" s. 34

Søstre i Hjelpeforeningen: Hvordan vi våker over hverandre, s. 7, 8, 10

“GUD ER IKKE TAUS! HAN
ELSKER SINE BARN.
**HAN HAR IKKE
OVERLATT OSS TIL Å
VANDRE I MØRKET.”**

PRESIDENT DIETER F. UCHTDORF

Fra Det første presidentskaps budskap, side 4.

- 34 Hellige: Kirkens historie – Kapittel 2: Hør Ham**
“Det var en skjønn og klar morgen, tidlig om våren...”

AVDELINGER

- 8 På talerstolen: Besøkende lærerinner er Guds utsendinger**
Av Alice C. Smith
- 10 Tjeneste i Kirken: Hvor vi kan finne lindring**
Av Nettie H. Francis
- 12 Notater fra generalkonferansen i oktober 2017**
- 14 Hva vi tror på: Grunnen til vårt håp**
- 16 Refleksjoner og speilbilder: Soloppgang**
Av Don Jensen

- 38 Eksempler på tro: Christian Karlsson**
- 40 Sagt av siste-dagers-hellige**
- 80 Til vi ses igjen: Han vil gjøre våre byrder lette**
Av eldste Robert D. Hales

BUDSKAP

- 4 Budskap fra Det første presidentskap: Guds ord til sine barn**
Av president Dieter F. Uchtdorf
- 7 Prinsipper for besøkende lærerinner: Be for hver enkelt søster ved navn**

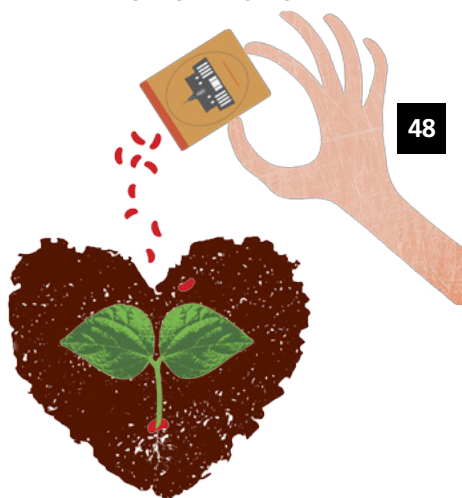
HOVEDARTIKLER

- 18 Når det onde virker godt og det gode virker ondt**
Av eldste Quentin L. Cook
Et av Satans mest effektive og bedragerske våpen er å skape et paradigmeskifte som gir feil inntrykk av velsignelsene ved å etterleve evangeliet.
- 26 Reise gjennom oldtidens tabernakel**
Symbolikken i tabernaklet kan lære oss om vår reise tilbake til Guds nærhet.
- 28 Familien: Kilden til lykke**
Av eldste Erich W. Kopischke
Vi kan skape en visjon for vår familie, og oppnå varig lykke.

OMSLAGSSIDEN
Foto: Christina Smith.

Dette nummeret ble forberedt for Det første presidentskap ble reorganisert.

48

44 Fra kyst til kyst: Vår reise til templet

Av Efraín Rodríguez

Gjennom politisk uro og en reise på flere tusen kilometer, så vi Guds hånd åpne alle dørene vi trengte for å komme oss til tempelet.

48 Jeg plantet evangeliets frø i min mors hjerte

Av Sonia Padilla-Romero

Jeg trodde jeg hadde brukt enhver misjonærtaktikk for å forkynne evangeliet for min mor, men én ting gjorde til slutt inntrykk på henne.

Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret. Tips: Hvilket fag liker du best på skolen?

50 Jesus er Kristus: Vitnesbyrd fra siste-dagers profeter

Som spesielle vitner om Kristus, kan profeter hjelpe oss å lære om Frelserens guddommelige oppgaver.

54 Fakta om Jesus Kristus, fakta om deg

Av David A. Edwards

Frelserens befaling om å bli som ham, er ikke bare mulig. Det er absolutt oppnåelig.

56 Følg profeten

Av eldste Claudio R. M. Costa

Så snart jeg visste at Joseph Smith var en profet, måtte jeg gjøre noe med det. Og det har velsignet resten av livet mitt.

60 Nøkkelen til å tilgi meg selv

Av Madison Child

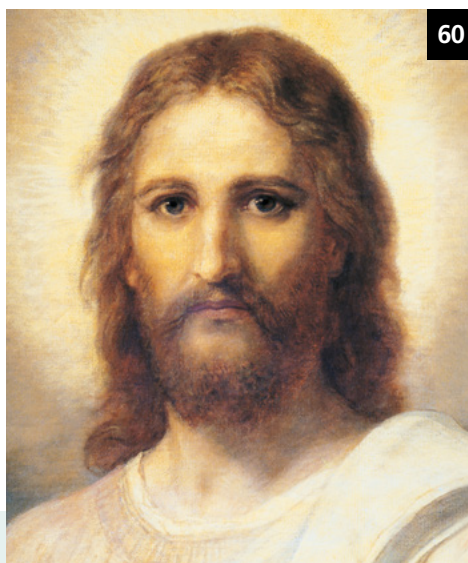
Til slutt lærte jeg at når vi stoler på Jesus Kristus og hans nåde, kan vi både få tilgivelse, og tilgi oss selv.

62 Plakat: Frelserens makt til å forløse

63 Rett på sak

Hvordan kan jeg vite om jeg har omvendt meg fullstendig? Hvordan kan jeg vite om jeg tok det rette valget da jeg valgte ektefelle?

64 Vår spalte

60

76

66 La ditt lys skinne: Klar til å hjelpe!

Jeg kan være et lys for andre ved tjeneste, misjonærarbeid og bønn.

68 Valget om å skrive

Av Justina Lichner

Du kan ikke alltid velge hva du er flink til, men du kan velge hvor hardt du prøver.

70 Alltid brødre

Av Jordan Wright

Fordi familien vår er beseget i templet, kan vi være sammen for evig, uansett hva som skjer.

72 Apostler vitner om Kristus: Han lever!

Av eldste M. Russell Ballard

73 Jeg kan lese i Skriftene: Abrahams pakt

74 Musikk: Getsemane

Av Melanie Hoffman

76 Historier fra Skriftene: Noah

Av Kim Webb Reid

79 Fargeleggingsside: Vår himmelske Fader holder sine løfter

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift

Det første presidentskap: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlers quorum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen,
Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Redaktør: Hugo E. Martinez

Assisterende redaktører: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Rådgivere: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R.
Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom,
Douglas D. Holmes, Erich W. Kopschke

Administrerende direktør: Richard I. Heaton
Director of Church Magazines: Allan R. Loyborg
Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: Adam C. Olson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Produksjonsassistent: Francisca Olson

Tekst og redigering: Maryssa Dennis, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flittton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene
Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R.
Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey,
Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu,
Marissa Widdison

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilredaktør: Tadd R. Peterson

Design: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball
Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinkley, Eric P. Johnson,
Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W.
Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjon: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin,
Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Forhåndstrykk: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykkerisjef: Steven T. Lewis

Oversettelse: Kirkens oversettelseskantor

Distribusjonssjef: Troy R. Barker

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Department of
MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller adresseforandring
vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rctestholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementspris pr. år: NOK 78 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til Liahona, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; e-post til:
liahona@ldschurch.org; eller på internett: liahona.lds.org.

Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Ole Podhorny

Vestbrynet 13

1519 MOSS

Tlf.: 69 27 17 04

email: ole@podhorny.com

Nyhetsredaktør: Ole Podhorny

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass»
eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
kambodjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatisk,
tsjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, filipinsk, finsk, fransk,
tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribatisk,
koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshallisk, mongolsk, norsk,
polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk,
svensk, swahili, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og
vietnamesisk. (Hyppigheten varierer for de forskjellige språkområder.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt. Trykt i USA.

Informasjon om opphavsrett: Enkeltpersoner kan kopiere stoff fra
Liahona til personlig, ikke-kommersiell bruk (også til kall i Kirken), om
ikke annet er oppgitt. Denne rettighet kan til enhver tid tilbakekalles.
Visuelt materiell kan ikke kopieres hvis det er angitt restriksjoner i
teksten under illustrasjonen. Spørsmål om opphavsrett kan sendes til
Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake
City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2018 Vol. 82 No. 3. LIAHONA (USPS 311) Norwegian
(ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address must be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.

Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken
by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address
changes to Distribution Services, Church Magazines,
P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

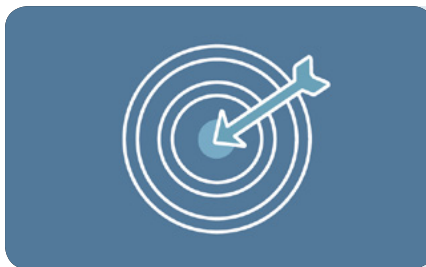
MER PÅ INTERNETT

Les artikler og send inn din egen på
liahona.lds.org

Finn inspirerende og delbare
budskap (på engelsk,
portugisisk og spansk) på
facebook.com/liahona

Send tilbakemelding til
liahona@ldschurch.org

Abonnér via store.lds.org
Du kan også besøke et distribusjonssenter,
spørre menighetens ledere, eller ringe
1-800-537-5971 (USA og Canada)

IKONER FRA GETTY IMAGES

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Aktivisering, 41

Besøkende lærerinner,
7, 8

Bønn, 4, 7, 34, 42, 43, 63,
64, 66

Døden, 16, 70

Ekteskap, 18, 28, 44, 63

Familie, 18, 28

Forsoning, 10, 12, 50, 54,
60, 62, 63, 74, 80

Frelsesplanen, 14, 16, 18,
50, 60, 70

Generalkonferanse, 4, 12

Gjenopprettelsen, 4, 34

Handlefrihet, 18, 63, 68

Jesus Kristus, 14, 28, 34,
50, 54, 60, 62, 72, 74, 80

Joseph Smith, 34

Kall i Kirken, 10, 41

Misjonærarbeid, 48, 64,
66

Motgang, 12

Omvendelse, 60, 63

Pakter, 73

Profeter, 50, 56, 76

Skriftene, 73

Slektshistorie, 38, 40, 64

Templer, 44, 48

Tjeneste, 8, 10

Visdomsordet, 18

Vitnesbyrd, 50, 72

Vår himmelske Fader, 4,
34, 42, 79

Ydmykhet, 10, 34

Økonomi, 20

**Av president
Dieter F. Uchtdorf**

Annenrådgiver i Det
første presidentskap

GUDS ORD TIL SINE BARN

Skriptene forteller oss at det første Gud gjorde etter at han hadde skapt mann og kvinne, var å tale til dem.¹ Han hadde viktig informasjon og verdifulle instruksjoner å gi dem. Hensikten hans var ikke å belaste eller bekymre dem, men å lede dem til lykke og evig herlighet.

Og det var bare begynnelsen. Siden den gang har Gud fortsatt å kommunisere med sine barn. Hans ord har blitt bevart, verdsatt og studert av disipler i enhver generasjon. De holdes i ære av dem som ønsker å vite Guds vilje, og de bærer vitnesbyrd om sannheten at "...Herren gjør ikke noe uten at han har åpenbaret sine skjulte råd for sine tjenere profetene".²

Dette har vært mønsteret siden tidens begynnelse, og mønsteret fortsetter i dag. Det er ikke bare en fin bibelhistorie. Det er Guds etablerte måte å formidle viktige budskap til sine barn. Han oppreiser personer blant oss, kaller dem til å være profeter, og gir dem ord å si, som vi oppfordres til å "motta som om de kom fra [hans] egen munn".³ Han har erklært: "Enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme."⁴

Dette er et av de mest strålende, oppmuntrende og håpefulle budskap som gjenopprettelsen har gitt oss – Gud er ikke taus! Han elsker sine barn. Han har ikke overlatt oss til å vandre i mørket.

To ganger i året, i april og oktober, har vi anledning til å høre Herrens røst gjennom hans tjenere på våre fantastiske generalkonferanser.

Jeg bærer mitt personlige vitnesbyrd om at lenge før en taler på generalkonferansen foretar den lange vandringen til talerstolen, har han eller hun lagt ned en enorm innsats i form av bønn og studium som følge av taleoppdraget. Bak ethvert konferansebudskap ligger utallige timer med forberedelse og oppriktige bønner for å forstå hva Herren ønsker at hans hellige skal høre.

Hva kunne skjedd hvis vi som lyttere forberedte oss like godt som talerne? Hvordan kunne vår tilnærming til generalkonferansen vært annerledes om vi så konferansen som en mulighet til å motta budskap fra Herren selv? Ved hjelp av ordene og musikken på generalkonferansen kan vi forvente å motta personlige svar på de spørsmål eller problemer vi måtte oppleve.

Hvis du noensinne lurer på om vår himmelske Fader virkelig vil tale til deg, vil jeg minne deg om de enkle men dypsindige ordene som våre Primær-barn synger: "[Du] er Guds kjære barn som han har sendt til jord." Hans hensikt er å hjelpe deg å vende tilbake "så himlen blir [ditt] hjem".

Hvis du kommer til vår himmelske Fader som hans barn, kan du be ham med et oppriktig hjerte: "Led meg,

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

Under generalkonferansen kan vi motta personlige svar på våre spørsmål og problemer mens vi lytter til Guds utpekte tjenere. Vurder å snakke med dem du underviser om følgende: Hvordan kan dere forberede dere til å motta slike svar under generalkonferansen? President Uchtdorf oppfordrer oss til å "flittig søke sannhetens Ånd". Hva tror du det betyr, og hvordan kan du innlemme dette i din forberedelse? Hvilke andre velsignelser kommer når du forbereder deg til å høre Herrens ord gjennom hans tjenere, i tillegg til velsignelsene som er nevnt i Lære og pakter 21:6? Du kan gjerne oppfordre dem du underviser, til å skrive i en dagbok hva Ånden lærer dem på denne generalkonferansen.

før meg, gå du med meg, så jeg finner frem. Lær meg alt jeg gjøre må." Han vil tale til deg gjennom sin hellige Ånd, og så er det opp til deg å være "trofast". Jeg lover at hvis du er det, vil du bli rikelig velsignet, og du vil oppleve at "[din] Fader er [din] venn".⁵

Herrens veiledning er nødvendig i dag slik den har vært gjennom hele verdens historie. Måtte vi, når vi forbereder oss til å høre Herrens ord, flittig søke sannhetens Ånd slik at vi kan forstå, bli oppbygget og fryde oss

sammen når Herren taler gjennom sine tjenere.⁶

Jeg vitner om at "ved å gjøre disse ting skal helvetes porter ikke få makt over [oss], ja, og Gud Herren vil drive mørkets makter bort fra [oss] og få himlene til å ryste til [vår] gavn og til sitt navns ære."⁷ ■

NOTER

1. Se 1 Mosebok 1:28.
2. Amos 3:7.
3. Lære og pakter 21:5.
4. Lære og pakter 1:38.
5. "Jeg er Guds kjære barn", *Salmer*, nr. 187; *Barnas sangbok*, 2-3.
6. Se Lære og pakter 50:21-22.
7. Lære og pakter 21:6.

Forberedelse til å høre Guds røst

President Uchtdorf forklarer at det første Gud gjorde etter å ha skapt mann og kvinne, var å tale til dem og gi dem verdifull informasjon og instruksjoner. Vi får den samme velsignelsen i april og oktober under generalkonferansen, når Kirkens ledere taler til oss og gir oss råd som Herren ønsker at vi skal høre.

Har du hørt Guds røst gjennom hans tjenere på generalkonferansen? Har du noen gang følt at et bestemt budskap ga deg et svar som du hadde

søkt etter? Skriv gjerne i en dagbok om denne erfaringen og hvordan den hjalp deg. Forbered deg så til å høre Herrens røst på den kommende konferansen ved å skrive ned spørsmål som du har, og studere dem i løpet av ditt skriftstudium. Be til vår himmelske Fader om å få svar og innsikt i løpet av konferansen. Mens du lytter til Herrens tjenere, bør du fokusere på personlige tilskyndelser. Hva har du lært? Hvordan følte du deg inspirert til å forandre deg? Skriv ned disse tilskyndelsene, for

det er Ånden som taler til deg!

Husk alltid at vår himmelske Fader er glad i deg, og vil veilede deg i riktig retning. Når du prøver å høre hans røst gjennom hans tjenere, vil du bli velsignet og oppbygget.

BARN

Gjør deg klar for konferansen!

Bruk dette kortet til å forberede deg til generalkonferansen. Ha kortet med deg i løpet av konferansen, slik at du kan skrive ned hva du lærer.

- **Skriv ned spørsmålene dine.**

Jeg lurer på om...

- **Be til vår himmelske Fader.**

Jeg ønsker hjelp til å lære om...

- **Lytt til generalkonferansen.**

Jeg lærte...

Tro, familie, hjelp

Be for hver enkelt søster ved navn

Vår kjærlighet til og inspirasjon overfor dem vi besøker, vil øke når vi ydmykt ber for hver enkelt søster ved navn.

En søster fortalte at i en vanskelig periode i hennes liv kom det ofte en telefonsamtale eller en enkel tekstmelding fra hennes besøkende lærerinner på “spesielt mørke dager”. De syntes å vite akkurat når hun trengte litt oppmuntring. Hun visste at de ba for henne, både i løpet av besøkene deres, og på egenhånd.

Skriftene inneholder mange eksempler på menn og kvinner som ba for andre ved navn. Blant de mest dramatiske er Alma den yngres far. En engel talte til Alma den yngre og sa at hans far “[hadde] bedt i stor tro for deg... Derfor, i denne hensikt har jeg kommet for å overbevise deg om Guds kraft og myndighet, så hans tjeneres bønner kunne bli besvart i forhold til deres tro” (Mosiah 27:14).

Å be for hverandre åpner vårt hjerte for å motta de velsignelser som Herren ønsker å gi oss. “Hensikten med bønn er ikke å forandre Guds vilje, men å sikre oss selv og andre velsignelser Gud allerede er villig til å gi oss, men som vi må be om å få.”¹

“Tenk på vår samlede styrke hvis alle søstre holdt en oppriktig bønn hver morgen og kveld, eller enda bedre, ba til enhver tid slik Herren har befalt”, sa Julie B. Beck, tidligere generalpresident for Hjelpeforeningen.² Å be for dem vi er besøkende lærerinner for, styrker oss som enkeltpersoner og som siste-dagers-hellige kvinner.

President Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det første presidentskap, har sagt: “Be om å få

vite hva de føler... Dere trenger å vite hva Gud vil at dere skal gjøre for å hjelpe dem, og gjøre alt dere kan idet dere føler Guds kjærlighet til dem.”³

NOTER

1. Veiledning til Skriftene, “Bønn.”
2. Julie B. Beck, “Det siste-dagers-hellige kvinner gjør best: Stå sterk og urokkelig”, *Liahona*, nov. 2007, 110.
3. Henry B. Eyring, “Prestedømmet og personlig bønn”, *Liahona*, mai 2015, 85.

Overvei dette

Hva har du mottatt av inspirasjon og ideer i det siste når du har bedt for hver enkelt søster du er besøkende lærerinne for?

Tjeneste

Denne siden vil foreslå forskjellige prinsipper istedenfor å gi ett spesielt budskap for hver måned, for å hjelpe oss å mer effektivt betjene hverandre. Når du ber og søker inspirasjon, vil du få vite det åndelige budskap og den tjeneste hver enkelt søster trenger.

BESØKENDE LÆRERINNER ER GUDS UTSENDINGER

Av Alice C. Smith

OM SØSTER SMITH

Alice Colton Smith (1913-2006) fullførte sine studier ved Columbia University i 1934. Hun og hennes mann Whitney

flyttet til Logan, Utah i 1946 for å studere ved Utah State University, hvor Alice mottok en mastergrad i sosiologi og senere ble medlem av fakultetet. Som amanuensis underviste hun frem til midten av 1970-tallet, da hun pensjonerte seg så hun kunne fokusere mer på sin tjeneste i Hjelpeforeningens generalutvalg. Søster Smith ble kalt til å virke i Hjelpeforenings generalutvalg i 1964, og virket der i 14 år. Hun tilførte utvalget et verdensomspennende og vitenskapelig perspektiv.

Fra 1960 til 1963 bodde familien Smith i Wien, Østerrike, hvor de hadde blitt kalt til å opprette den første siste-dagers-hellige misjonen med hovedkvarter i Østerrike.

Alice Smith holdt denne talen på funksjonærmøtet under Hjelpeforeningens generalkonferanse i oktober 1969; tegnssetting og bruk av store bokstaver standardisert.

Denne nye serien retter søkelyset mot trofaste kvinners liv og budskap, i utdrag fra boken *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017) [På talerstolen: 185 år med taler av siste-dagers-hellige kvinner].

Da Jesus gikk opp på de tørre åsene i Galilea eller trasket langs de støvete veiene i Judea, møtte han fattigdom, sykdom og lidelser av alle slag. Han fant både syndere som omvendte seg, og de som ikke gjorde det. Han møtte de lidende. Og av disse erfaringene og hans store forståelse kom hans barmhjertige oppfordring: “Kom til meg.”

I 1830 erklærte profeten Joseph Smith at Gud er “den samme uforanderlige Gud” [L&p 20:17]. Derfor var det ingen overraskelse da 16 kvinner den 28. juli 1843 ble utnevnt “til å oppsøke de fattige og lidende... for å dekke alles behov”.¹ Seksten i en verden av millioner. Men det måtte være en begynnelse. I 1843, 16 besøkende lærerinner, i dag [1969], godt over 100 000, i morgen 200 000, i overmorgen to millioner.

For noen uker siden møtte jeg en god venn av meg. Hun har vært aktiv i Hjelpeforeningen i mange år... Jeg spurte henne hva hun gjorde i Kirken nå. Det ble en merkbar pause. Så svarte hun: “Å, jeg er bare besøkende lærerinne.” Bare besøkende lærerinne! Etter

at vi skilte lag, tenkte jeg: Hva ville hun føle om Frelseren... sa til henne: “Jeg vil at du skal være min utsending. Jeg vil at du skal fortelle kvinnene [du er besøkende lærerinne for] at jeg er glad i dem, at jeg bryr meg om hva som skjer med dem og deres familier. Jeg vil at du skal hjelpe meg å våke over disse søstrene og ta vare på dem slik at alle kan ha det bra i mitt rike.” Hvis vi møttes etter et slikt møte, ville ikke svaret hennes ha vært et annet? Har han ikke allerede kalt henne gjennom sitt prestedømme, like sikkert som om han sto i hennes nærhet?

Hvor mange av våre besøkende lærerinner ser på seg selv som “bare besøkende lærerinner”?

Den besøkende lærerinnen er gitt det store ansvaret for å oppsøke de trengende. Ikke minst sier hun til alle søstrene ved sitt besøk at noen bryr seg, og at Gud bryr seg...

Hun bør ikke være en som kommer hastende på den siste dagen i måneden og sier: “Jeg har bare noen få minutter. Jeg vet at du har lest budskapet og kan det bedre enn meg, og du trenger det ikke uansett. Hvordan har

du det? Vi ses i Hjelpeforeningen til søndag.” Den besøkende lærerinnen skulle etterlate seg en kjærlighet som velsigner både den besøkte søster og hennes hjem...

For hvert år som Kirken vokser, vil behovet for besøkende lærerinner bli større... De vil bidra til å bekjempe ensomheten som plager vårt samfunn, og storbyenes upersonlighet. De vil ta vare på den fremmede, enken, den foreldreløse, den sårede og den

nødlidende, alle søstre, med engasjert og kjærlig omsorg... De vil bidra til å lindre fysiske, følelsesmessige og psykiske lidelser. De vil hjelpe synderen og trøste den sørgende. De vil bringe et budskap om evangeliets kjærlighet til alle våre søstre over hele verden...

“Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile!

Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet. Så skal dere finne hvile for deres sjeler.

For mitt åk er gagnlig, og min byrde er lett” [Matteus 11:28-30].

Gud velsigne de besøkende lærerinnene. For når alle arbeider sammen, er åket gagnlig, og byrden er lett...

Jeg ber om at det alltid må være slik. Amen. ■

NOTER

1. Tidligere håndbok for Hjelpeforeningen, s. 29. Se *Handbook of the Relief Society of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (1931), 29.

HVOR VI KAN FINNE LINDRING

Av Nettie H. Francis

Hjelpeforeningen er et sted der søstre i alle situasjoner kan og bør få hjelp idet de bryr seg om, tjener og har kjærlighet for hverandre.

Da min familie og jeg bodde i Las Vegas, Nevada, USA, var jeg president for Hjelpeforeningen i menigheten i en periode. Jeg trivdes med det fantastiske samholdet jeg hadde med de gode søstrene i menigheten. Jeg elsket å planlegge oppbyggende aktiviteter, lede Hjelpeforeningen, delta på møter med menighetens ledere og utføre tjeneste for familier.

Jeg brukte betydelig tid på å besøke søstrene i deres hjem. Jeg hjalp også mødre som var utslitt, syke eller ganske enkelt overveldet – søstre som trengte trøst, både åndelig og fysisk. Jeg følte tilfredshet og at det var behov for meg utenfor mine ansvarsoppgaver som en ung mor med seks barn.

Så forandret livet mitt seg brått.

Min mann takket ja til en jobbforfremmelse i en annen delstat. I løpet av en måned pakket vi sakene våre og forlot vårt hjem i det solrike Las Vegas for å flytte inn i et lite, leid hus

i det kalde Casper, Wyoming. Samme uke som vi flyttet, fant jeg ut at jeg var gravid – med tvillinger!

Kvelden vi kom til vårt leide hjem, ble jeg voldsomt syk. Jeg husker at jeg lå i sengen og knapt kunne bevege meg mens jeg så min mann ta seg av barna og tømme flyttebilen. Dette var begynnelsen på den verste fysiske utfordringen i mitt liv. De neste fire månedene klarte jeg ikke å holde på maten, og hadde knapt nok energi til å ta meg av barna og – en gang iblant – lage mat.

Mens min mann fant seg til rette i sin nye jobb, fant jeg meg til rette i vår nye by og meldte fire av barna inn i skolen. Vårt lille, leide hjem var trangt, og i flere uker bodde vi i kasser. Jeg sendte skolebarna ut av døren hver morgen, for så å tilbringe dagen på sofaen mens mine to smårollinger lekte i nærheten.

En morgen etter at barna hadde

dratt til skolen, ringte det på døren. En av smårollingene mine åpnet døren, og der sto en søster fra Hjelpeforeningens nye presidentskap i menigheten. Hun holdt en fylt kurv, og datteren hennes var sammen med henne. Hun hadde kommet for å ønske meg velkommen til menigheten.

Jeg ble forlegen.

Der gikk jeg fortsatt i pyjamas og lå på sofaen med en bøtte ved siden av meg. Mine to delvis kledde smårollinger lekte på det rotete gulvet midt blant kasser som fremdeles trengte å bli pakket ut.

STILL OPP FOR HVERANDRE

“Å være søstre innebærer at det er et ubrytelig bånd mellom

oss. Søstre tar vare på hverandre, passer på hverandre, trøster hverandre og stiller opp for hverandre i tykt og tynt.”

Bonnie L. Oscarson, Unge kvinners generalsekretær, “Søsterfellesskap: Å, som vi trenger hverandre”, *Liahona*, mai 2014, 119.

Noen måneder senere kjøpte vi en bolig som var stor nok til vår voksende familie. Mitt vanskelige svangerskap endte med at to skønne barn ble født. Den snille Hjelpeforenings-søsteren ble min nære venn og fortsetter å styrke og oppmuntre meg med sitt vitnesbyrd og eksempel. Jeg tenker ofte på den vanskelige morgenen da hun kom på besøk for første gang, og er takknemlig for at hun utførte sitt kall.

Jeg vitner om at vi “alle [er] tigere” for Gud (se Mosiah 4:19). Våre omstendigheter kan forandre seg når som helst og gi oss en ny forståelse av hvor avhengige vi er av vår Fader – og av dem som tjener oss for ham. Jeg vet nå mer enn noensinne at Hjelpeforeningen er et sted hvor søstre i alle situasjoner kan og burde finne lindring når de bryr seg om, tjener og elsker hverandre. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

Denne flotte søsteren kom inn og satte kurven sin ned på et hjørne av bordet. Så satt hun i den rotete dagligstuen vår og snakket med meg – stilte en masse spørsmål om meg og familien vår.

Mens vi snakket, følte jeg ydmykhet. Bare én måned tidligere hadde jeg vært i hennes stilling, besøkt folk og tilbudt hjelp. Nå var situasjonen snudd på hodet. Jeg lå strak ut i et rotete hus og hadde desperat behov for hjelp. Jeg var ensom, overveldet og kjempet med en situasjon som overgikk mine evner. Jeg var en av

søstrene som trengte hjelp. Herren hadde raskt og effektivt minnet meg på at jeg trengte ham og hjelpen som tilbys gjennom hans tjenere.

Da hun hadde gått, ga synet av velkomstkurven hennes på bordet meg lindring og lys. I løpet av de neste ukene nøt jeg innholdet i kurven og var takknemlig for vårt gryende vennskap. Hun besøkte meg om og om igjen og tilbød hjelp og støtte i de vanskelige månedene. Jeg lærte å sette enda større pris på det håp og den lindring som én søster kan tilføre en annen.

NOTATER FRA GENERALKONFERANSEN I OKTOBER 2017

“Det jeg, Herren, har talt, har jeg talt... enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme” (1. Nephi 1:38).

Når du gjennomgår generalkonferansen som fant sted i oktober 2017, kan du bruke disse sidene (og konferansenotater i tidligere og fremtidige utgaver) som hjelpemiddel til å studere og anvende de nyeste læresetningene fra de levende profeter og apostler, samt andre ledere i Kirken.

DOKTRINÆRT HØYDEPUNKT

Hellig tid og sted

Vær oppmerksom på at henholdsvis sabbatsdagen og templet er en *hellig tid* og et *hellig sted* som er uttrykkelig avsatt til å tilbe Gud og til å motta og huske hans største og mest dyrebare løfter til sine barn. Slik de ble innstiftet av Gud, er de viktigste hensiktene med disse to guddommelige kildene til hjelp nøyaktig de samme: Å kraftfullt og gjentatte ganger rette vår oppmerksomhet mot vår himmelske Fader, hans enbårne Sønn, Den hellige ånd og løftene som er forbundet med ordinansene og paktene i Frelserens gjengitte evangelium.

Det er viktig at et hjem er den ultimate kombinasjon av *tid* og *sted* hvor enkeltpersoner og familier mest effektivt husker Guds største og mest dyrebare løfter.

Eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum, *“De største og mest dyrebare løfter”*, *Liahona*, nov. 2017, 93.

VÅR GUDDOMMELIGE VERDI

“Ånden vil bekrefte vår guddommelige verdi for hver enkelt av oss...

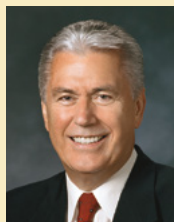
La meg påpeke nødvendigheten av å skille mellom to kritiske ord: *verdi* og *verdighet*. De betyr ikke det samme. Åndelig *verdi* betyr å verdsette oss selv på den måten vår himmelske Fader verdsetter oss, ikke slik verden verdsetter oss. Vår verdi ble bestemt før vi kom hit til jorden...

På den annen side, oppnås *verdighet* gjennom lydighet. Om vi synder, blir vi mindre verdige, men vi mister aldri vår verdi! Vi fortsetter å omvende oss og streve etter å bli som Jesus med vår verdi intakt... Uansett har vi alltid verdi i vår himmelske Faders øyne...

Hvis den kjærlighet vi føler til Frelseren og det han gjorde for oss er større enn den energi vi gir til svakheter, mistillit til oss selv eller dårlige vaner, da vil han hjelpe oss å overvinne de ting som forårsaker lidelse i vårt liv. Han frelser oss fra oss selv”.

Joy D. Jones, Primærs generalsekretær,
“Av uendelig verdi”, *Liahona*, nov. 2017, 14-15.

For å lese, se på eller lytte til taler fra generalkonferansen, gå inn på conference.lds.org.

HUSK HVEM DU ER

“Husk at dere tilhører kongehuset i Guds rike, [sønner og] døtre av himmelske foreldre, som er universets herskere.

Du har Guds åndelige DNA. Du har unike gaver som opprinnelig kommer fra din åndelige skapelse og som ble utviklet under din storslagne tilværelse i det før-jordiske liv. Du er barn av vår barmhjertige og evige Fader i himmelen, Herren, hærskares Gud, han som skapte universet, som spredte de roterende stjernene ut over det store rom, og plasserte planetene i sine bestemte baner.

Du er i hans hender.

Meget gode hender.

Kjærlige hender.

Omsorgsfulle hender.

Ingenting noen noensinne sier om deg kan endre dette. Ordene deres er meningsløse sammenlignet med hva Gud har sagt om deg.

Du er hans dyrebare barn.

Han elsker deg.

Selv når du snubler, selv når du snur deg bort fra Ham, elsker Gud deg. Om du føler deg bortkommet, forlatt eller glemt – frykt ikke. Den gode hyrde vil finne deg. Han vil løfte deg opp på sine skuldre. Og han vil bære deg hjem”.

President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, “Tre søstre”, *Liahona*, nov. 2017, 17.

SØSTRE, TENN DITT LYS

“Når du holder Hans bud, kan Han bruke deg i sitt verk. Hans gjerning og herlighet er å tilveiebringe mennesket u dødelighet og evig liv.

Mine søstre, profetene kaller på oss. Vil du være rettferdig? Vil du uttrykke din tro? Tåler du å stikke deg ut og være annerledes? Vil din lykke, til tross for prøvelser, tiltrekke andre som er gode og edle og som trenger ditt vennskap? Vil du tenne ditt lys? Jeg vitner om at den Herre Jesus Kristus vil gå foran oss og være midt iblant oss”.

Sharon Eubank, førsterådgiver i Hjelpeforeningens generalpresidentskap, “Tenn ditt lys”, *Liahona*, nov. 2017, 9.

SETT INN DET SOM MANGLER

Du kan bruke november-utgaven 2017 eller gå inn på conference.lds.org for å lese mer om hva disse talerne sa.

1. “Vår himmelske Fader vil hjelpe oss å være glad i selv dem som vi tror det ikke går an å være glad i, hvis vi _____ om Hans hjelp”.
– Neill F. Marriott, “*Bli i Gud og reparer bruddet*”.
2. “Mange av oss er på fantastiske _____ ferder... Jeg [håper] du vil tenke over hvilket bestemmelsessted du har... Fører reisen til det ‘mangfold av velsignelser’ som Frelseren har lovet oss?” – M. Russell Ballard, “*Vandringen fortsetter!*”.
3. “Mormons bok er en av Guds dyrebare gaver til oss. Den er både et sverd og et skjold – den sender Guds ord inn i kampen om de rettferdighets hjerter og tjener som en fortreffelig _____ av sannheten”.
– Tad R. Callister, “*Guds mektige vitne: Mormons bok*”.

Svar: 1. ber; 2. oppdagelses; 3. forvarer

GRUNNEN TIL VÅRT HÅP

Vår himmelske Fader har en evig plan for å bringe deg hjem til ham. Hans Sønn Jesus Kristus har vært med deg og vil fortsette å være med deg hvert skritt på veien.

FØDSELEN

I vårt
førjordske liv fremla vår himmelske
Fader for alle sine åndebarn sin plan
for å hjelpe oss å bli ham lik. Planen
krevde en Frelser som kunne hjelpe
oss å overvinne fysisk og åndelig

LIVET FØR

SKAPELSEN

Under sin
Faders ledelse skapte Jesus Kristus en
vakker verden for oss (se Kolosserne
1:15-16; 3 Nephi 9:15). "Evighetens
vide utstrekning, det uendelige rom
og tidens herlighet og mysterier [er]
skapt for vanlige dødelige som dere
og meg" (Dieter F. Uchtdorf, "Du er
betydningsfull for Ham", *Liahona*,
nov. 2011, 20).

PÅ JORDEN

På jorden
er vi ikke lenger i Guds nærhet, men
Jesu Kristi evangelium kan veilede
oss. Selv om vi synder fra tid til
annen, kan Frelseren helbrede og
tilgi oss når vi omvender oss. Han led
"endog mer enn et menneske kan
tåle" (Mosiah 3:7), slik at vi kunne
overvinne våre synder uten å bli for-
dømt av dem! (Se Mosiah 4:2; Alma
42:14-15.)

VÅRT LIV

ETTER DØDEN

LIVET

Når vi dør, blir kroppen og ånden adskilt, for å vente på oppstandelsen i ånde-verdenen. Jesu Kristi oppstandelse overvant døden for oss alle, slik at vi, hvis vi er trofaste, kan bli gjenfor-enet med våre familie og vår him-melske Fader. "Ånden og legemet skal gjenforenes til sin fullkomne skikkelse" (Alma 11:43) og leve evig. (Se 1 Korinterbrev 15:22; 2 Nephi 9:4-13.)

MENS DAG

DOM-

Jesus Kristus vil være vår dommer. Han som har vært vår talsmann hos vår himmelske Fader, vil gi en fullkommen, kjær-lig, barmhjertig og rettferdig dom. Han vil dømme oss ikke bare for det vi gjorde, sa og trodde, men også for den personen vi har blitt – hvor Kristus-like vi er. (Se 2 Nephi 9:15; Mosiah 4:30; L&p 45:3-5.)

EVIG LIV

De som kommer til Kristus og mottar alle nødvendige ordinanser, som dåp og tempelordinanser, og er trofaste mot Guds bud, vil arve evig liv i Guds nærhet. Denne velsignelsen kommer "ved Den Hellige Messias' fortje-neste, barmhjertighet og nåde" (2 Nephi 2:8; se også Mosiah 15:23).

SOLOPPGANG

Av Don Jensen

Dette livet er ikke enden. Det er mye skjønnhet, lykke og glede i vente.

Vintermorgenen var klar og kald i timene før daggry, da jeg begynte på morgenens oppgaver på gården min med melkekyr. Jeg var tung til sinns fordi jeg tenkte på det som hadde hendt i uken som hadde gått. Tragedien hadde rammet vår lille dal. En gammel skolekamerat av meg, sammen med hans unge sønn, hans tenåringsdatter og tre av vennene hennes var blitt drept i en forferdelig bilulykke. Mine barn hadde vært venner med jentene i ulykken. Familien vår og mange andre hadde sørget hele uken over denne tragedien sammen med de rammede familiene. Vi hadde gått i tre begravelser allerede

den uken, og skulle delta i den siste begravelsen, for faren og de to barna hans, i dag.

Jeg strevde med to hovedspørsmål mens jeg prøvde å forstå det som hadde skjedd.

Først sørget jeg over og undret meg over hvorfor disse unge barna måtte tas før de fikk oppleve så mye av det livet har å by på. De skulle ikke få bli voksne, gifte seg, reise på misjon, få barn og oppleve så mange andre av jordelivets gleder.

For det annet, selv om jeg følte at vi som lokalsamfunn så gjerne ville gi familiene trøst og lindring, virket det som om det ikke var noe vi kunne

gjøre, ingen innsats som kunne røre ved deres sorg.

Mens jeg arbeidet, ble jeg overrasket over et besøk fra svigerfaren til min venn som hadde gått bort. Etter som han også drev gård, hvor arbeidet aldri tar slutt, trengte han å kjøpe en kalv øyeblikkelig. Da handelen var gjort, snakket vi litt om hvordan han og familien hans hadde det. Jeg uttrykte mitt ønske om å kunne gjøre noe mer for dem. Jeg følte meg så hjelpeløs til å lindre deres smerte. Jeg ble imidlertid imponert over hvor rolig og fredelig han virket, til tross for det familien hans gjennomgikk.

Plutselig forsto jeg at svaret på ett

av spørsmålene mine hadde vært der hele tiden. Jeg hadde vært bekymret for hvordan jeg skulle trøste mine sørgende venner, og glemt at sann trøst og fred kommer fra Den hellige ånd. Disse familiene ble velsignet med en større grad av den trøst fra vår himmelske Fader som bare han kan gi. Jeg visste at de fikk Herrens trøst, som er omtalt i Mormons bok:

“Han vil trøste dere i deres plager, og han vil tale deres sak...

Alle dere som er rene av hjertet, løft deres hoder og motta Guds behagelige ord, og nyt av hans kjærlighet, for det kan dere evig og alltid gjøre hvis deres sinn er urokkelig” (Jakobs bok 3:1-2).

Da vi hadde sagt farvel, gikk jeg ut av låven og la merke til fullmånen som gikk ned i vest. Det var et vakkert skue. Så snudde jeg meg og så solen gå opp i øst. Det var som om hele himmelen vrimlet av farger. Månen som gikk ned, hadde vært nydelig. Soloppgangen tok pusten fra meg. Da jeg tenkte over denne kontrasten, slo det meg at uansett hvor vakkert og lykkelig vi synes vårt liv på jorden er, blekner det sammenlignet med den skjønnhet og lykke som venter oss hvis vi er trofaste og lydige. Jeg innså at de som hadde dødd, egentlig ikke hadde mistet noe. De hadde vært tapre i sitt liv på jorden, og ville gå

videre til større erfaringer og gleder.

Senere på dagen gikk jeg i den siste begravelsen sammen med familien min. Vi møttes den dagen i et overfylt tabernakel, som formelig flommet over av støtte fra et helt lokalsamfunn. Den dagen og en god stund etterpå opplevde innbyggerne i dalen vår en spesiell fred. Foreldre holdt barna sine litt tettere, og vi innså at vårt liv på jorden er kort og at vi oftere må gi uttrykk for vår kjærlighet til familie og venner. Jeg ble påminnet om Herrens kjærlighet til oss og frelsesplanens skjønnhet. Dette livet er ikke enden. Det er mye skjønnhet, lykke og glede i vente. ■

Artikkelforfatteren bor i Idaho, USA.

Av eldste
Quentin L. Cook
De tolv apostlers
quorum

NÅR DET ONDE VIRKER GODT OG DET GODE VIRKER ONDT

*Hvordan Satan prøver å skape feil inntrykk
og undergrave velsignelsene ved å leve i
henhold til Faderens plan.*

Et av de mest utspekulert aspektene av Satans anstren-
gelser for å forpurre vår himmelske Faders plan for
lykke, er hans bedragerske lære at det ikke finnes
noen ond innflytelse eller djevel (se 2 Nephi 28:22), og hans
forsøk på å omdefinere ondt som godt og godt som ondt,
mørke som lys og lys som mørke, og bittert som søtt og søtt
som bittert! (se 2 Nephi 15:20).

Dette kalles noen ganger et paradigmeskifte – “når den
vante måten å tenke på eller gjøre noe erstattes av en ny
og annen måte”,¹ for slik å fremstille ting som det stikk
motsatte av det de egentlig er. I sin klassiske roman *The
Screwtape Letters* skrev C. S. Lewis fra en ledende djevles
synsvinkel. Lewis snudde opp ned på tradisjonelle verdier
ved å bruke ironi og satire til å få ondt til å virke godt og
godt til å virke ondt.²

I denne ånd hadde jeg et provoserende møte med en internasjonalt anerkjent reklameekspert for noen måneder siden. Vi snakket om det ondes innflytelse og konsekvensene av dårlige valg.

Han så for seg en interessant hypotetisk beretning om Lucifers møte med et reklamebyrå. Djevelen beskrev sitt dilemma: Han og hans tilhengere hadde gjort opprør og forkastet Faderens plan, og hadde forstått at de ikke kunne få makt over Gud. Lucifer forsto at mens Faderens plan handlet om glede og lykke, resulterte hans egen plan i sorg og elendighet. Problemet, forklarte Lucifer for sjefen for dette reklamebyrået, var å tiltrekke seg tilhengere.

De kom frem til at Lucifers eneste håp om å lykkes var å oppnå et paradigmeskifte eller en speilvending av verdinormer – med andre ord, å få det til å se ut som at Faderens plan fører til sorg og elendighet og Lucifers

Visdomsordet anbefaler gode helsevaner med et løfte om at de som er lydige mot denne guddommelige befalingen, “skal få helse... og skal finne visdom og kunnskapens store skatter”.

plan fører til glede og lykke.

Dette hypotetiske møtet har en nyttig hensikt. Sannheten er at fiendene av Faderens plan ikke bare forsøker å undergrave læresetningene og prinsippene i planen, men de forsøker også å skape feil inntrykk av velsignelsene som kommer av planen. Arbeidet deres går i bunn og grunn ut på å få det som er godt, rettferdig og gledesfylt, til å virke begredelig.

Jeg skal ta for meg noen av Satans anstrengelser for å skape feil inntrykk av og undergrave velsignelsene ved å leve i henhold til Faderens plan.

Visdomsordet

I løpet av mitt liv har jeg sett mange av mine venner få livet ødelagt og noen ganger avsluttet av alkohol. En alkoholkultur dreier seg ikke bare om Kirkens lære. Det dreier seg også om alles helse og lykke. Siste-dagers-hellige kan være en viktig røst med hensyn til å opplyse samfunnet om konsekvensene av dette.

I Faderens plan gir Visdomsordet – som ble gitt på grunn av “ondskap og planer... i uhederlige menneskers hjerter” – prinsipper for god helse. Det er “avpasset etter den svakes evne, ja, for den svakeste blant de hellige”. Det gir detaljer som at “vin eller sterk drikk [alkohol]... ikke [er] godt”. Tobakk og hete drikker (te og kaffe) “er ikke for legemet” (L&p 89:4, 3, 5, 8-9).

Denne åpenbaringen anbefaler også gode helsevaner med et løfte. Det lover oss at de som er lydige mot denne guddommelige befalingen, “skal få helse... og skal finne visdom og kunnskapens store skatter” (L&p 89:18-19).³

Forvrengningen som djevelen benytter, er tydelig illustrert av hans støtte for tobakk og alkohol.

Selv det hypotetiske reklamebyrået ville ha vanskelig for å stille tobakk i et gunstig lys i dag. Profeten Joseph Smith (1805-44) mottok Visdomsordet ved åpenbaring i 1833. I 1921 oppfordret president Heber J. Grant (1856-1945), etter inspirasjon fra Herren, alle hellige til å etterleve Visdomsordet i større grad.⁴ Den gangen fikk massiv markedsføring og forherligelse i filmer sigarettøyking til å virke fasjonabelt, sofistikert og morsomt. Det var først i 1964, 43 år senere, at USAs helsedirektør konkluderte: “Sigarettøyking er så helsefarlig at det berettiger målrettede tiltak fra myndighetenes side.”⁵

Det er ingen som i dag bestrider statistikken med hensyn til sigarettøyking. Røykere har større sannsynlighet enn ikke-røykere for å utvikle hjertesykdom, hjerneslag og lungekreft. Det anslås at røyking gir 25 ganger høyere risiko for lungekreft.⁶

Så det som djevelen fremstilte som fasjonabelt, sofistikert og morsomt, har faktisk ført til elendighet og altfor tidlig død for millioner av mennesker.

Alkohol er et annet eksempel. Gjennom mange år har jeg fulgt et forskningsprosjekt som begynte på 1940-tallet. I første omgang ble 268 menn som studerte ved Harvard University, periodevis studert i løpet av hele sitt liv. Senere ble også kvinner og andre en del av studien. Målet med den opprinnelige studien var å finne ut så mye som mulig om fremgang og lykke.

Denne studien gir tre viktige lærdommer. Den første er at de voksnes lykke har stor innflytelse på barnas lykke i familien, og særlig på kjærlighet og hengivenhet fra foreldrene.⁷ Den andre er betydningen av et sunt og stabilt ekteskap for livsvarig lykke.⁸ Den tredje er den negative virkningen av alkohol på ekteskapet og et helt livs fremgang og lykke. Alkoholmisbruk berører en tredjedel av alle familier i USA, og er involvert i en fjerdedel av alle sykehusinnleggelser. Det spiller en viktig rolle ved død, dårlig helse og reduserte prestasjoner.⁹

En forsideartikkel i *Washington Post* basert på amerikanske myndigheters helsedata, rapporterte at “kvinner i Amerika drikker langt mer og langt oftere enn deres

mødre eller bestemødre gjorde, og alkoholbruket tar livet av rekordmange av dem”. Artikkelen konkluderte med at “gjeldende og nyere forskning ikke støtter de påståtte fordelene med moderat alkoholbruk”, og at “faren for død av kreft synes å gå opp med en hvilken som helst grad av alkoholbruk”.¹⁰

I de senere år har mange universiteter over hele verden prøvd å redusere bruken av alkohol på grunn av dens sammenheng med alvorlig antisosial adferd, herunder seksuelle overgrep, og alvorlige helseproblemer, særlig ved fyllekuler. Alkoholens forferdelige konsekvenser for unge hjerner er nå medisinsk fastslått.¹¹

Når jeg først og fremst har nevnt personlige helseproblemer, har jeg ikke forsøkt å kategorisere andre alvorlige konsekvenser av alkoholbruk, som ulykker i forbindelse med fyllekjøring, menn som prøver å unnskyldes fysiske og seksuelle overgrep på grunn av redusert vurderingsevne forårsaket av alkohol, og virkningene på fosterets hjerne når kvinner bruker alkohol under svangerskapet.¹²

Som om sigarettøyking, alkoholmisbruk og en epidemisk bruk av opiater¹³ ikke var skadelig nok for samfunnet, ser vi nå ondskapens krefter arbeide for legalisering av marihuana.

Familievalg

Familievalg følger et lignende mønster. I Faderens plan er familiens rolle tydelig fremsatt.

I "Familien – en erklæring til verden" leser vi: "Familien er forordnet av Gud. Ekteskap mellom mann og kvinne er helt avgjørende for hans evige plan. Barn har rett til å bli født innenfor ekteskapets bånd og til å bli oppdratt av en far og en mor som hedrer ekteskapsløftene med fullstendig troskap. Lykke i familien oppnås med størst sannsynlighet når den er grunnlagt på vår Herre Jesu Kristi læresetninger."¹⁴

Det er ganske utbredt i dagens samfunn, i et annet paradigmeskifte, på en positiv måte å utbasunere alternative valg som er i direkte strid med denne planen, og som er ugunstige for ekteskap og familie:

- Både kvinner og menns valg om å sette utdanning og karriere foran ekteskap og familie.
- Det bevisste valget om å få ingen eller få barn¹⁵, eller å avslutte et svangerskap når det er ubeleilig.
- Valget om å delta i umoralsk adferd som en erstatning for ekteskapets hellige institusjon.

Djevelen har rettet seg mot kvinner, og har malt morsrollen som et blindspor preget av slit. Han har rettet seg mot menn, og har malt farskap som uviktig og trofasthet som "gammeldags". Fremmedgjøringen og objektiviseringen som skapes av pornografi, er et eksempel på at umoralsk adferd erstatter ekteskapets hellige institusjon. Den understreker den forferdelige bortvendelsen fra sannhet og rettferdighet som Satan ønsker.

Upassende alternative valg males som hensiktsmessige for å oppnå de verdslige målene frihet og likestilling. Som følge av slike valg ser vi en dramatisk nedgang i det gjennomsnittlige antall barn en kvinne føder i løpet livet. Det anslås at 46 prosent av verdens befolkning bor i land hvor

fruktbarehetsraten er på under 2.1 barn – den raten som er nødvendig for å holde folketallet stabilt. De fleste europeiske og asiatiske land er under dette nivået. Italia og Japan ligger begge på ca 1,3 fødsler. I Japan forventes folketallet å gå ned fra 120 millioner til ca 100 millioner rundt år 2050.¹⁶

Denne verdensomspennende nedgangen i folketall har blitt beskrevet av noen som en “demografisk vinter”.¹⁷ Mange land har ikke nok barn til å erstatte generasjonen som dør.

La meg fortelle om en annen realitet som gjør meg svært bekymret. I 2016 hadde jeg en tankevekkende opplevelse på et barnesykehus i Jerusalem som er en del av Holocaust-senteret. Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum og jeg, sammen med to amerikanske jødiske ledere, la ned en minnekrans. Det antas at mer enn en million jødiske barn ble drept i holocausten.¹⁸

Da jeg opplevde museet, ble jeg overveldet av følelser. Mens jeg sto utenfor for å gjenvinne fatningen, reflekterte jeg over de grufulle opplevelsene, og så slo det meg plutselig at bare i USA skjer det like mange aborter i løpet av to år som antall jødiske barn som ble drept i holocaust under andre verdenskrig.¹⁹

De jødiske barna ble drept fordi de var jøder, og dette savner sidestykke i hele historien, men de sterke følelsene mine gjaldt tapet av barn. Å bringe barn til verden er en hellig del av vår himmelske Faders plan for lykke. Abort-praksisens enorme omfang har gjort oss så lammet og skremt at mange av oss har skjøvet det ut av vår bevissthet og prøver å holde det der. Djevelen angriper helt klart barns verdi på mange plan.

Vi må trå varsomt når det gjelder abort. Dette er et problem som sannsynligvis ikke vil bli løst ved personlig fordømmelse eller beskyldninger. Noen har advart mot å dømme et skip – eller menn eller kvinner – uten å forstå lengden på reisen og hva slags vær det ble utsatt for.²⁰ La meg tilføye at mange som deltar i denne beklagelige adferden, ikke har et vitnesbyrd om Frelseren eller kunnskap om Faderens plan.

Men for dem som tror at vi er ansvarlige overfor Gud – og også for mange av dem som ikke deler vår tro – har

dette blitt en tragedie av enorme proporsjoner. Når man ser dette i sammenheng med den demografiske vintren vi nettopp har tatt for oss, er det en alvorlig moralsk skamlett for vårt samfunn.

President Spencer W. Kimball (1895-1985) sa: “Stor lykke i ekteskapet kommer i høy grad an på en viktig faktor: å føde og oppdra barn... Kirken kan ikke samtykke i eller overse tiltak som begrenser familien i så stor grad.”²¹

Morens helse må tas i betraktning når det gjelder antall og avstand mellom barna, og beslutningen skulle tas av ektemenn og hustruer med bønnens hjelp.²² Utenforstående skulle aldri stille seg til doms over slike avgjørelser. Noen trofaste hellige er ikke i stand til å få barn eller har ikke anledning til å gifte seg. De vil motta enhver velsignelse ved konsekvensenes endelige bankett.²³

I alle fall har Lucifer støttet abort, og ved et fryktelig

Faderens plan er opprettet ved hjelp av familier. Hvert familiemedlem er viktig, og oppgavene deres er vakre, strålende og givende.

paradigmeskifte overbevist mange om at barn innebærer tapte muligheter og elendighet istedenfor glede og lykke.

Som siste-dagers-hellige må vi stå i forreste rekke når det gjelder å endre synet på barns betydning. Angrepene på familien som jeg nettopp har beskrevet, medfører til slutt sorg og elendighet.

Herren har sagt at hans gjerning og herlighet er “å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv” (Moses 1:39). Planen er opprettet ved hjelp av familier. Hvert familiemedlem er viktig, og oppgavene deres er vakre, strålende og givende.

Erklæringen om familien kunne ikke vært tydeligere om konsekvensene av valg som er uforenelige med Faderens plan. Den erklærer utvetydig at “oppløsningen av familien vil påføre enkeltmennesker, lokalsamfunn og nasjoner de ulykker som er forutsagt av profeter i oldtiden og i nyere tid.”²⁴

Dette fremsetter tydelig konsekvensenes endelige bankett og den kumulative virkningen av valg som ikke er i samsvar med Faderens plan for lykke.

I alle ekteskap og ved oppdragelse av barn er det utfordringer og ofre. Men belønningen både i dette liv og

livsstil. Stor rikdom er ikke lovet trofaste medlemmer, og den pleier vanligvis heller ikke å bringe lykke.

Som et folk har virkelig siste-dagers-hellige opplevd fremgang. Noen gode økonomiske prinsipper er:

- Søk Guds rike først.
- Arbeid, planlegg og bruk pengene klokt.
- Planlegg for fremtiden.
- Bruk rikdom til å bygge opp Guds rike.

Lucifers mål

I tillegg til å fremstille velsignelser som elendighet, ønsker Lucifer å undergrave Faderens plan og ødelegge tro på Jesus Kristus og hans lære. Angrepene på Bibelen og Jesu Kristi guddommelighet har aldri vært mer fremtredende i min levetid enn de er nå. Slik Skriftene forutsa, bruker Lucifer mange hjelpemidler til å nå dette målet.

Det er én ting å bli villedet av Satan. Det er noe helt annet å være en av hans leiesoldater. Eldste Neal A. Maxwell (1926-2004) i De tolv apostlers quorum sa det vakkert: “Hvor tragisk det er at så mange mennesker er leiesoldater for Satan... og er... bestukket for slik en billig penge. Litt status, litt penger, litt heder, litt flyktig berømmelse, og de er villige til å fotfølge ham som kan gi alle slags forbigående ‘belønninger’, men som ikke har noen celestial valuta.”²⁵

Det finnes neppe noe bedre eksempel på leiesoldaters innflytelse enn Lehis syn om livets tre og den store og rommelige bygningen i Mormons bok. De i bygningen pekte på dem som hadde grepet tak i jernstangen og til og med spist av treets frukt. De som hadde spist, “skammet... seg på grunn av dem som spottet dem, og de falt fra, gikk inn på forbudte stier og ble borte” (1 Nephi 8:27-28).

Dårlige valg resulterer derfor i en bankett med bitre, harske, ekle og begredelige resultater.

Sammenlign dette med den strålende banketten av konsekvenser som er lovet deg som er trofast. Du vil “bli fylt med Herrens herlighet” og “herliggjort av Ånden til fornyelse av” ditt legeme, og alt som Faderen har, vil bli gitt deg (L&P 84:32, 33; se også vers 34-38).

Angrepene på Bibelen og Jesu Kristi guddommelighet har aldri vært mer fremtredende i min levetid enn de er nå. Slik Skriftene forutsa, bruker Lucifer mange hjelpemidler til å nå dette målet.

i evigheten er forbløffende vakker. Den kommer fra en kjærlig Fader i himmelen.

Fremgang i landet

Et kjent skriftsted som finnes i hele Mormons bok, har to deler. Det lyder: “I den grad du holder Guds befalinger, skal det gå deg vel i landet.” Den andre delen lyder: “I den grad du ikke holder Guds befalinger, skal du bli utestengt fra hans nærhet” (se for eksempel Alma 36:30). Det er tydelig at det å ha velsignelsen ved Den hellige ånd på grunn av lydighet er en viktig del av fremgang i landet.

I tillegg fastslår Kirkens hellige læresetninger at det å ha tilstrekkelig til våre behov er det beste målet på timelig fremgang. Lucifers paradigmeskifte her er å fremheve jakten på stor rikdom og tilegnelse av svært synlige luksusprodukter. Noen virker aldeles drevet til å oppnå de rike og berømtes

I en slik bankett av konsekvenser er den åndelige maten vi nyter, deilig, velsmakende, søt, saftig, næringsrik og tilfredsstillende, og vil gjøre vårt hjerte i stand til å fryde seg. Når vi kommer "til Israels Hellige og nyt[er] det som ikke forgår og heller ikke kan forderves" (2 Nephi 9:51), kan vi følge den smale sti og den rette kurs som vil bringe oss til Israels Hellige, "for Gud Herren er hans navn" (2 Nephi 9:41). ■

Fra talen "En bankett av konsekvenser: Det samlede resultatet av alle valg", som ble holdt under en andakt ved Brigham Young University 7. februar 2017. Du finner hele talen på engelsk på speeches.byu.edu.

NOTER

1. Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, 1. utg. (2003), "paradigm shift", [merriam-webster.com](https://www.merriam-webster.com).
2. Se C. S. Lewis, *The Screwtape Letters* (1942).
3. Se Jed Woodworth, "The Word of Wisdom", i *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*, Matthew McBride og James Goldberg, red. (2016), 183-89; "The Word of Wisdom", 1. juni 2013, history.lds.org.
4. Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter* – Heber J. Grant (2002), 188-97.
5. *Smoking and Health: Report of the Advisory Committee to the Surgeon General of the Public Health Service*, PHS publication no. 1103 (1964), 33; se også *The Health Consequences of Smoking – 50 Years of Progress: A Report of the Surgeon General* (2014), [surgeongeneral.gov](https://www.surgeongeneral.gov).
6. Se "Health Effects of Cigarette Smoking", Centers for Disease Control and Prevention, 15. mai 2017, [cdc.gov](https://www.cdc.gov).
7. Se George E. Vaillant, *Triumphs of Experience: The Men of the Harvard Grant Study* (2012), 108-9.
8. Se Alvin Powell, "Decoding Keys to a Healthy Life", *Harvard Gazette*, 2. feb. 2012, news.harvard.edu.
9. Se Vaillant, *Triumphs of Experience*, 292. Til sammenligning viste en annen langsiktig studie av aktive medlemmer av Kirken positive resultater (se James E. Enstrom og Lester Breslow: "Lifestyle and Reduced Mortality among Active California Mormons, 1980-2004", *Preventive Medicine*, årg. 46, nr. 2 [feb. 2008], 133-36).
10. Kimberly Kindy og Dan Keating, "For Women, Heavy Drinking Has Been Normalized. That's Dangerous", *Washington Post*, 23. des. 2016, [washingtonpost.com](https://www.washingtonpost.com). Konklusjonen siterer Robert D. Brewer fra alkoholprogrammet ved Centers for Disease Control and Prevention.
11. Se "Fact Sheets – Underage Drinking", Centers for Disease Control and Prevention, 20. okt. 2016, [cdc.gov](https://www.cdc.gov).
12. Se Anne Schuchat, "The CDC's Recommendations to Help Prevent Fetal Alcohol Spectrum Disorders", *American Family Physician*, årg. 95, nr. 1 (1. jan. 2017), 6-7, [aafp.org](https://www.aafp.org).
13. Se "Inside a Killer Drug Epidemic: A Look at America's Opioid Crisis", *New York Times*, 6. jan. 2017, [nytimes.com](https://www.nytimes.com).
14. "Familien – en erklæring til verden", *Liahona*, nov. 2010, 129.
15. "The percentage of 25- to 34-year-olds with no children living with them more than doubled since 1967" (Emily Schondelmyer, "No Kids in the House: A Historical Look at Adults Living without Children", U.S. Census Bureau, 20. des. 2016, [census.gov](https://www.census.gov)).
16. Se *World Fertility Patterns 2015*, FNs avdeling for økonomi og samfunnsanliggender, befolkningskontoret, 2015, 6, un.org; "Birth and Fertility of the Resident Population", Istat (Statistisk sentralbyrå i Italia), 28. nov. 2016, istat.it; "The Future of World Religions: Population Growth Projections, 2010–2050, Buddhists", Pew Research Center, 2. april 2015, 6-12, 102-111, [pewresearch.org](https://www.pewresearch.org); Adam Taylor, "It's Official: Japan's Population Is Dramatically Shrinking", *Washington Post*, 26. feb. 2016, [washingtonpost.com](https://www.washingtonpost.com) og Ana Swanson, "Japan's Birth Rate Problem Is Way Worse Than Anyone Imagined", *Washington Post*, 7. jan. 2015, [washingtonpost.com](https://www.washingtonpost.com).
17. Se *The New Economic Reality: Demographic Winter*, BYUtv, byutv.org.
18. Se "Plight of Jewish Children", *Holocaust Encyclopedia*, United States Holocaust Memorial Museum, [ushmm.org](https://www.ushmm.org).
19. Se Reproductive Health: Data and Statistics: "Abortion", Centers for Disease Control and Prevention, 10. mai 2017, [cdc.gov](https://www.cdc.gov). Jeg er klar over at antall aborter har gått ned i de senere år, men antallet er fortsatt ekstremt høyt.
20. Tilskrives av og til Thomas Carlyle (1795-1881); se *Håndbok 1: Stavs-presidenter og biskoper* (2010), 17.3.1. Dette avsnittet gir begrensede unntak hvor abort er akseptabelt, blant annet ved voldtekt, incest, fare for morens helse og alvorlige defekter på barnet.
21. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball (1982), 328-29; se også *Evig ekteskap – elevhåndbok* (Kirkens skoleverks håndbok, 2003), 14-18, [LDS.org](https://www.lds.org).
22. Se Gordon B. Hinckley, *Hjørnesteinene i et lykkelig hjem* (brosjyre, 1984), 6, [LDS.org](https://www.lds.org).
23. Se *Håndbok 2: Kirkens administrasjon* (2010), 1.3.3.
24. "Familien – en erklæring til verden", 2.
25. Neal A. Maxwell, *Things As They Really Are* (1978), 42.

REISE GJENNOM oldtidens tabernakel

Som i vår tids templer, kan symbolikken i tabernaklet undervise oss om vår reise tilbake til Guds nærhet.

I tusenvis av år har templer vært et sted hvor Gud bruker prestedømsordinanser og hellige pakter for å undervise sine barn evige sannheter om sin frelsesplan.

Under sin vandring i ørkenen, ble Israels folk befalt å bygge et tabernakel slik at Gud kunne “bo midt iblant dem” (2 Mosebok 29:46). “*Tabernakel* betyr bokstavelig talt ‘bosted’ og dette navnet hadde det fått fordi man trodde at Gud bokstavelig talt oppholdt seg inne i denne helligdommen. Når Israel slo leir, ble tabernaklet satt opp nøyaktig i sentrum av leiren (som et symbol på at Gud skulle stå i sentrum av sitt folks liv).”¹

Overvei disse elementene i tabernaklet og hva de kan undervise oss om vår gjenkomst til Guds nærhet.

NOTER

1. *Jesus og hans apostler – deres liv og læresetninger* (1978), del 2, 220.
2. I Paulus’ brev til hebreerne (kapittel 8-10), er tabernaklet brukt til å undervise hvordan Den store høyprest, Jesus Kristus, “med sitt eget blod gikk han inn i helligdommen én gang for alle, og fant en evig forløsning” (9:12). På grunn av denne forløsningen “har [vi] altså i Jesu blod frimodighet til å gå inn i helligdommen” (10:19).

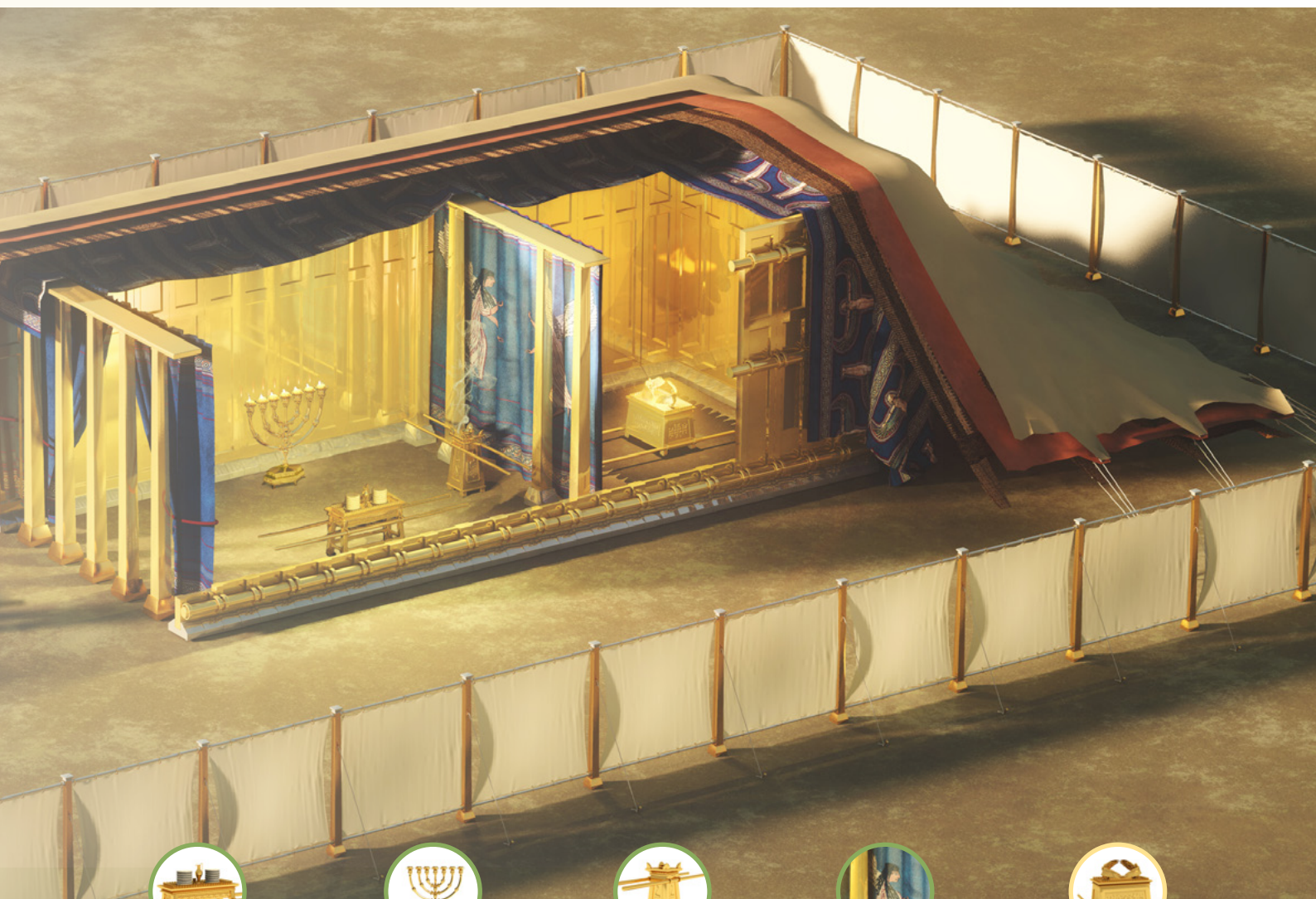

Tabernakel: Tabernaklet består av tre avdelinger som man må passere gjennom for å nå frem til Guds nærhet: den ytre del, det hellige og det aller helligste (se 2 Mosebok 25-30).

Alter: Moseloven foreskrev at offerhandlingen skulle bli utført her, som et bilde på Frelserens ‘stor[e] og siste offer’ (se Alma 34:10). Offer kan også symbolisere vår omvendelse – å gi avkall på våre synder og ofre et sønderknust hjerte og en angrende ånd (se 3 Nephi 9:19-20; Veiledning til Skriftene, “Offer”).

Vaskekar: Prestene vasket sine hender og føtter i et vaskekar av kobber, før de gikk inn i det hellige sted (se 2 Mosebok 30:19-20), noe som minner oss om vårt behov for å være ren når vi forbereder oss på å vende tilbake til Herrens nærhet (se 3 Nephi 27:19-20).

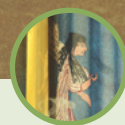
Skuebrødsbordet: Tolv usyrede brød ble plassert hver sabbat på skuebrødsbordet, et ord som betyr "nær-værsbrød" på hebraisk (se 2 Mosebok 25:30). Brødene ble spist i det hellige sted hver sabbat som "en evig pakt" (se 3 Mosebok 24:5-9).

Lysestake: De syv lampene brente ren olivenolje og ga lys til det hellige sted (se 3 Mosebok 24:2-4). Dette kan minne oss om Kristi lys og Den Hellige Ånd, kildene til åndelig lys.

Røkelsesalter: Prestene brente røkelse hver morgen og kveld på et alter plassert foran forhenget. Røken som stiger opp kan representere bønner som stiger opp til himmelen (se Johannes' åpenbaring 5:8).

Forheng: Ypperstepresten gikk inn i det aller helligste gjennom et forheng. Kjeruber, eller engler, var brodert på forhenget (se 2 Mosebok 26:31-33; L&p 132:19). Forhenget kan minne oss om at selv om vi nå er adskilt fra Guds nærhet, kan Den store høyprest – Jesus Kristus – dele forhenget.

Det aller helligste: Ypperstepresten gikk inn i denne aller helligste delen av tabernaklet én gang i året, på forsoningsdagen. Det aller helligste representerte Guds nærvær og inneholdt paktens ark, hvor lokket ble kalt nådestolen. "Jeg vil komme sammen med deg der", sa Herren til Moses, og "jeg [vil] tale med deg" (2 Mosebok 25:22; se også 2 Mosebok 29:43; 30:36).² ■

Av eldste
Erich W.
Kopischke
i De sytti

Familien

KILDEN TIL LYKKE

Konseptet med familie og familieliv som en sann kilde til lykke har blitt fryktelig svekket de siste tiårene. Den tradisjonelle familien er under angrep fra mange forskjellige kilder over hele verden. (På side 18 i dette nummeret omtaler eldste Quentin L. Cook noen av disse angrepene.) Men det finnes andre fallgruber og farer som også er relevante for noen av oss som vet noe om familiens betydning, guddommelighet og evige fremtid.

Påvirket av verden og dens fristelser, det voksende ønsket om selvcentrert tilfredsstillelse og tilbøyelighet til komfort eller til å gjøre ting lett, setter vi familien og vår lykke under press. Altfor ofte definerer vi lykke i livet ut fra vår grad av bekymringsfrihet, som vi håper å oppnå og bevare med lavest mulig investering og høyest mulig avkastning.

*Tenk over læren om
evige familier, og finn
ut hva som virkelig
betyr mest.*

Men det er ikke slik livet fungerer. Det var aldri ment å være lett. Herren sa gjennom profeten Joseph Smith: "For etter stor trengsel kommer velsignelsene. Derfor kommer dagen da dere skal bli kronet med stor herlighet" (1&p 58:4).

Forordnet av Gud

Herren har tydelig åpenbart hvordan vi kan utvikle og bevare sterke familier. Vi oppfordres alle til å studere og anvende prinsippene som er beskrevet i “Familien – en erklæring til verden”. I tillegg må vi forstå at det å hente personlig styrke og lykke fra familielivet krever offer og tro.

Familieerklæringen erklærer “at ekteskap mellom [en] mann og [en] kvinne er innstiftet av Gud, og at familien står sentralt i Skaperens plan for hans barns evige fremtid”. Den erklærer videre “at Guds befaling til sine barn om å bli mange og fylle jorden fortsatt står ved makt”.¹

For mange har bildet av og hensikten med familien endret seg drastisk. Samfunnet omfavner i økende grad den såkalte “tvilling-sjel”-modellen for ekteskap, som fokuserer på de voksnes behov og følelser i motsetning til barnas. Dermed gifter mange seg etter et langvarig forhold istedenfor å gå videre etter en passende periode med stevnemøter. Å finne den perfekte partneren, å prøve et forhold med samboerskap uten fordelen ved ekteskap, eller å sikre seg en overdådig livsstil som vil bli støttet av en robust særreieavtale, har blitt vanlig praksis blant mange før de til slutt bestemmer seg for å gifte seg.

Skriftene og profeter i vår tid lærer oss noe annet. Vi bygger vårt ekteskap på en grunnvoll av kyskhets og tro-skap i den hensikt å stifte familie og oppfostre barn. President Spencer W. Kimball (1895-1985) sa: “Det er mange som snakker og skriver mot ekteskapet. Til og med noen av våre egne utsetter ekteskap og argumenterer mot det... Vi oppfordrer alle til å akseptere [tradisjonelt] ekteskap som et grunnlag for sann lykke... Ekteskap forutsetter i bunn og grunn en familie.”²

Da min hustru Christiane og jeg var unge, var dette ord fra vår levende profet, og vi stolte på og fulgte hans råd. Vi knelte overfor hverandre ved alteret i Bern Sveits tempel, bare 20 og 22 år gamle. Vi var verdige til pakten, vi hadde egentlig ingen anelse om hva vi kunne forvente, vi hadde

ingen arbeidserfaring eller fullført utdanning, og vi var ganske fattige.

Alt vi hadde i overflod, var vår kjærlighet til hverandre og en masse naiv entusiasme. Men vi begynte å bygge vår verden sammen. Vi utsatte ikke å få barn, og vi måtte støtte hverandre for å kunne fullføre utdannelsen vår. Vi trodde sterkt på Herrens løfte om at “hvis dere holder hans bud, skal det gå dere vel i landet” (Mosiah 2:22).

Og det gjorde det. Da vi giftet oss, gikk Christiane på sykepleierskolen. Vi hadde sett for oss at hun skulle fullføre sin utdanning, men samtidig tok vi også en bevisst beslutning om å begynne å oppfylle vår drøm om å stifte familie. Som følge av dette, ble vårt første barn født

ca to uker før Christiane besto sin eksamen som autorisert sykepleier.

Nå, nesten 40 år senere, er vi takknemlige for at vi kunne bygge vår familie sammen. Vår tro på Gud og vårt forhold til hverandre har blitt urokkelig fordi vi har sett Herrens hånd lede oss gjennom prosessen med å bygge opp vårt rike i jordelivet. Dette riket vil fortsette å vokse evinnelig og alltid.

Vær villig til å ofre

For å oppnå vårt overordnede mål om lykke var vi begge rede og villige til å ofre. Vi godtok farens guddommelig pålagte oppgaver å “presidere” og “sørge for” og morens oppgave “å ha omsorg for sine barn”.³ Julie B. Beck, tidligere generalpresident for Hjelpeforeningen, har uttalt: “Fedrenes prestedømsoppgave er å presidere og overføre prestedømsordinanser til neste generasjon. Mødrenes prestedømsoppgave er å øve innflytelse. Dette er absolutt nødvendige, utfyllende og gjensidig avhengige ansvarsoppgaver.”⁴

Å hjelpe hverandre i ekteskap og familie som likeverdige partnere, betyr ikke at vi alltid gjør de samme tingene eller gjør alt sammen eller i like stor grad. Vi forstår og aksepterer forskjellige roller som er gitt til oss etter guddommelig

forordning som forklart i erklæringen om familien. Vi følger ikke verden i det som er beskrevet som “frigjøring”, hvor både mann og hustru bare lever for å oppfylle sine egne interesser. Vi følger prinsippene i evangeliet. Ektemenn og hustruer utfyller hverandre, og familier søker samhold og uselvishet.

Noen av dere sier kanskje: “Vår situasjon er annerledes. Verden i dag er ikke ideell. Det må være rom for unntak.” Sant, men jeg forsøker å undervise om regelen eller det guddommelige idealet, og la deg takle unntakene som måtte dukke opp i løpet av livet.

I visjonen vi hadde for familien vår, ønsket vi at Christiane skulle være hjemme og ta seg av barna. Dette innebar offer. Kort tid etter at vi fant ut at et barn var på vei, minnet Christiane meg på den felles beslutningen vi hadde tatt allerede før vi giftet oss, om at hun umiddelbart skulle slutte å arbeide utenfor hjemmet så snart et barn ble født. Jeg prøvde å unnsnippe det jeg visste ville være mer ansvar, ved å nevne at hun bidro med en tredjedel av familiens inntekt. Hun svarte ganske enkelt: “Jeg skal ta meg av barna, så sørger du for at vi har mat på bordet.”

Jeg visste at hun hadde rett. Vi hadde snakket om det lenge før. Det var i harmoni med vår visjon for familien, det var i harmoni med de levende profeters ord, og det føltes riktig. Derfor ga hun avkall på sitt godt betalte arbeid som sykepleier for å være sammen med barna og dekke deres daglige behov, og jeg måtte ta meg sammen for å sørge for mat og husly. Herren velsignet oss slik at vi klarte å oppfylle denne delen av vår visjon.

Andre viktige ting, som barneoppdragelse, undervisning, veiledning, rengjøring eller til og med bleieskift, gjorde vi sammen så ofte som omstendighetene tillot. Denne arbeidsfordelingen fant sted fordi det alltid hadde vært en del av hvordan vi så for oss familielivet vårt.

Christiane og jeg har sett at når vi har handlet i tro og stolt på Herren, har han hjulpet oss å gjøre hans vilje på hans måte og ifølge hans tidsskjema. La meg gjøre det klart at hans måte ikke betydde at alt umiddelbart gikk slik vi hadde tenkt. Noen ganger måtte vi være tålmodige, noen ganger måtte vi gjøre en ekstra innsats, og noen ganger virket det som om Herren ville finne ut om vi virkelig mente alvor. Visjonen vår har imidlertid alltid inspirert oss og dannet grunnlaget for våre viktigste avgjørelser.

En ting Christiane og jeg alltid så for oss, var at vi skulle være sammen med våre barn i det celestiale rom i et tempel som en opptakt til den evige glede og herlighet vi håper å få oppleve en dag. I de senere år har vi tatt med oss det ene barnet etter det andre for å motta tempelordinanser, og slik har vi på symbolsk vis levert dem tilbake til vår himmelske Fader etter å ha undervist dem i rettferdighetsprinsipper. Vi har ledsaget tre av våre barn til templets alter, hvor de har blitt viet til sine kjære, og vi ser frem til flere tempelvielser i tiden fremover.

Ingenting har gitt større lykke og tilfredshet i vårt liv enn gleden vi har funnet i hverandre og i våre etterkommere. Da vi forsto at dette bare er begynnelsen på vår evige utvikling, og derfor bare de aller første nivåene av vår glede og lykke, var vi – og er fortsatt – villige til å ofre alt vi har for å etterleve læren om familien, og sørge for å realisere visjonen vår fullt ut.

Jeg oppfordrer dere til å grunne på denne læren og til selv å finne ut hva som virkelig betyr mest. Den slags lykke står sentralt i vår tilværelse. Og lykken som kommer av et godt forhold mellom mann, hustru og barn, vokser alltid.

Gjennomfør din visjon

Når du har studert læren om familien, og du har skapt en visjon for din lykke, må du gjøre alvor av å gjennomføre denne visjonen.

De første avslagene jeg fikk da jeg ønsket stevnemøter med Christiane, gjorde meg litt motløs. Jeg hadde nettopp bestemt meg for å starte en fruktbar karriere som ung

enslig voksen i Kirken, men så fikk jeg en spesiell åndelig tilskyndelse. Jeg deltok i en ordinans i Sveits tempel da jeg hørte en indre stemme si noe sånt som dette: “Erich, hvis du ikke for alvor forsøker å gifte deg og inngå i den nye og evige pakt, vil ikke noen av disse læresetningene og lovede velsignelsene egentlig gjøre noen forskjell for deg.” Det var en tankevekker jeg fikk i den unge alder av 21, og fra da av prøvde jeg enda hardere å være verdig til denne velsignelsen.

Jeg oppfordrer deg til å sette deg personlige mål med hensyn til din visjon. I *Forkynn mitt evangelium* leser vi: “Mål reflekterer våre innerste ønsker og vår visjon om hva vi kan utrette. Ved hjelp av mål og planer omsettes våre håp i handling. Målsetting og planlegging er troshandlinger.”⁵

Vis ikke ringeakt for hellige ting. Når du er i gifteferdig alder, skulle du ikke bare gå på stevnemøter for moro skyld. Gå aldri på akkord med din evige fødselsrett ved å gjøre noe som ville frata deg muligheten til å inngå de

viktigste paktene i templet. Når du behandler alle du går på stevnemøte med, som en mulig evig ledsager, vil du aldri gjøre upassende ting som vil skade vedkommende fysisk eller åndelig, eller gå på akkord med din egen verdighet og formørke din visjon. Hvis du holder deg verdig, vil din åndelige oppfatningsevne aldri bli svekket, og du vil alltid være berettiget til Åndens hvisken. Den hellige ånd vil oppmuntre deg og bekrefte at disse viktigste avgjørelsene i ditt liv er riktige, selv om du noen ganger kan være livredd.

Stå til ansvar overfor Herren med hensyn til din visjon og dine mål i livet. Hvis det er noe du trenger å omvende deg fra, må du ikke nøle et sekund med å gjøre det. Både dette liv og evig liv er for viktig til å “utsette [din] omvendelsesdag” (Alma 13:27; 34:33). Følg oppfordringen fra en Guds profet, som oppfordret oss til å “be Faderen i Jesu navn om de ting dere står i trang til. Tvil ikke, men vær troende, og begynn som i fordums tid og kom til Herren av hele deres hjerte og arbeid på deres frelse med frykt og beven for ham” (Mormon 9:27).

Jeg skjønner at noen av dere, med tanke på omstendighetene, kanskje må tilpasse den ideelle visjonen om en familie til deres personlige situasjon. Men jeg har lært at Herren vil hjelpe oss når vi handler i tro og følger idealet i den grad det er mulig.

Prinsippet om å fullføre

Jesu Kristi evangelium omfatter en svært trøsterik komponent. Det er den siden av vår tro på Herren Jesus Kristus som går ut på å *fullføre* eller *gjennomføre*. Moroni formante oss til alltid å holde oss på den rette vei, “og la [oss] bare stole på det Kristus [har] gjort, han som [er vår] tros opphavsmann og fullender” (Moroni 6:4).

På grunn av vår tro på Jesus Kristus kan vi følge den kursen i livet som vi trenger å ta. Men hvis vi snubler på grunn av svakhet eller tapte muligheter, vil han strekke seg ut til oss, fylle inn det som mangler og bli vår tros fullender.

Han sa: “For jeg, Herren, vil dømme alle mennesker etter deres gjerninger – etter deres hjerters ønsker” (L&P 137:9).

I *Håndbok 2* leser vi: “Trofaste medlemmer hvis omstendigheter ikke lar dem motta velsignelsene av evig ekteskap og å få barn i dette liv, vil motta alle lovede velsignelser i evigheten, så sant de holder de pakter de har inngått med Gud.”⁶

Jeg vitner om at Herren mente det han sa da han uttalte at “det er ikke godt for mennesket å være alene” (1 Mosebok 2:18), og at hans høyeste ønske for alle sine barn er at de mottar “en fylde av glede” (Moses 7:67). Ha derfor alltid visjonen din klart for deg, og “[strek deg] etter det ideal det er å leve i en evig familie. Dette innebærer å forberede seg til å bli verdige ektefeller og kjærlige fedre eller mødre.

I noen tilfeller vil ikke disse velsignelsene bli oppfylt før i neste liv, men det høyeste mål er det samme for alle.”⁷

Jeg vet at det finnes like mange forskjellige livssituasjoner som det finnes mennesker i verden. Jeg vet at det er forskjeller i kultur, tradisjoner og forventninger. Disse læresetningene og prinsippene er imidlertid evige og sanne, og de står uavhengig av vår personlige livssituasjon.

Jeg har stor tillit til at hvis du oppriktig grunner på og med bønnens hjelp overveier disse læresetningene og prinsippene, vil du kunne utvikle en personlig visjon for ditt liv som vil være til behag for Herren og føre til din største lykke. ■

Fra talen “Hva ser du for deg i livet?” som ble holdt under en andakt ved Brigham Young University 2. desember 2014. Du finner hele teksten på engelsk på speeches.byu.edu.

NOTER

1. “Familien – en erklæring til verden”, *Liahona*, nov. 2010, 129.
2. Spencer W. Kimball, “Guidelines to Carry Forth the Work of God in Cleanliness”, *Ensign*, mai 1974, 6.
3. “Familien – en erklæring til verden”, 129.
4. Julie B. Beck, kommentarer under et opplæringsmøte i forbindelse med generalkonferansen i oktober 2009.
5. *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* (2004), 147.
6. *Håndbok 2 – Kirkens administrasjon* (2010), 1.3.3.
7. *Håndbok 2*, 1.3.3.

Kapittel 2

Hør Ham

Dette er kapittel 2 av den nye firebinds fortellende historien om Kirken med tittelen Hellige: Historien om Jesu Kristi kirke i de siste dager. Boken vil være tilgjengelig på 14 språk på trykk, under Kirkens historie i Gospel Library-appen og på Internett på hellige.lds.org/nor. Flere kapitler vil bli publisert i kommende numre frem til bind 1 blir utgitt senere i år. De kapitlene vil være tilgjengelig på 47 språk i Gospel Library-appen og på hellige.lds.org/nor.

Joseph sto opp tidlig en vårmorgen i 1820 og dro avsted til skogen i nærheten av sitt hjem. Det var en klar og vakker dag, og solskinn strømmet ned gjennom grenene over ham. Han ønsket å være alene mens han ba, og han visste om et fredelig sted i skogen som han nylig hadde ryddet for trær. Han hadde etterlatt øksen sin der, fastkilt i en stubbe.¹

Da Joseph kom til stedet, så han seg rundt for å forsikre seg om at han var for seg selv. Han var engstelig for å be høyt, og ønsket ikke å bli forstyrret.

Etter å ha forsikret seg om at han var alene, knelte Joseph ned på den kjølige bakken, og begynte å dele sitt hjertes ønsker med Gud. Han ba om barmhjertighet og tilgivelse, og om visdom for å finne svar på sine spørsmål. "O Herre", ba han, "hvilket trossamfunn skal jeg slutte meg til?"²

Mens han ba, var det som om tungen svellet så mye at han ikke kunne snakke. Han hørte fottrinn bak seg, men så ingen da han snudde seg. Han forsøkte å be igjen, men lyden av fottrinnene ble høyere, som om noen var etter ham. Han spratt opp på bena, spant rundt, men så fremdeles ingen.³

Plutselig ble han overmannet av en usynlig makt. Han forsøkte å snakke igjen, men tungen var fremdeles bundet.

Et tykt mørke sluttet seg om ham inntil han ikke lenger kunne se sollyset. Tvil og uhyggelige bilder strømmet gjennom hans sinn, noe som gjorde ham forvirret og forstyrret. Det var som om et forferdelig vesen, virkelig og svært mektig, ønsket å ødelegge ham.⁴

Joseph anstrengte seg så av alle krefter, og ba enda en gang til Gud. Tungen hans ble løst, og han tryglet om befrielse. Men han merket at han sank ned i fortvilelse, overmannet av det uutholdelige mørket og iferd med å overgi seg til ødeleggelse.⁵

I samme øyeblikk kom en lysstøtte til syne rett over hodet hans. Den beveget seg langsomt nedover og lot til å sette skogen i brann. Da lyset hvilte på Joseph, kjente han at den usynlige makten ga slipp på ham. Guds ånd overtok, og fylte ham med usigelig fryd og glede.

Idet han skuet inn i lyset, så Joseph Gud Faderen stående over seg i luften. Hans ansikt var klarere og mer strålende enn noe Joseph noensinne hadde sett. Gud kalte ham ved navn og pekte mot en annen skikkelse som viste seg ved Hans side. "Dette er min elskede Sønn", sa han. "Hør Ham!"⁶

Joseph skuet inn i Jesu Kristi ansikt. Det var like klart og strålende som Faderens.

"Joseph", sa Frelseren, "dine synder er deg forlatt."⁷

Da hans byrde var fjernet, gjentok Joseph spørsmålet sitt: "Hvilket trossamfunn skal jeg slutte meg til?"⁸

“Ikke slutt deg til noen av dem”, sa Frelseren til ham. “De forfekter en lære som er menneskebud og har et skinn av gudsfrykt, men de fornekte Guds kraft.”

Herren fortalte Joseph at verden var hensunket i synd. “Ingen gjør godt”, forklarte Han. “De vike[r] av fra evangeliet og holder [ikke] mine bud.” Hellige sannheter var gått tapt eller var blitt fordervet, men han ga løfte om å åpenbare evangeliets fylde til Joseph i fremtiden.⁹

Mens Frelseren talte, så Joseph hærskarer av engler, og lyset rundt dem skinte klarere enn solen ved høylys dag. “Se og gi akt, jeg kommer hastig”, sa Herren, “ikledd min Faders herlighet.”¹⁰

Joseph regnet med at trærne ville bli oppslukt av stråleglansen, men trærne brant som Mose tornebusk, og brant ikke opp.¹¹

Da lyset svant hen, oppdaget Joseph at han lå på ryggen og så opp mot himmelen. Lysstøtten hadde forsvunnet, og hans skyldfølelse og forvirring var borte. En følelse av guddommelig kjærlighet fylte hans hjerte.¹² Gud Faderen og Jesus Kristus hadde talt til ham, og han hadde selv lært hvordan man finner sannhet og tilgivelse.

Etter synet var Joseph for svak til å bevege seg, og ble liggende i skogen til han gjenvant noen av sine krefter. Deretter strevde han for å komme seg hjem og støttet seg mot ildstedet. Moren hans så ham og spurte om hva som var galt.

“Alt er vel”, forsikret han henne. “Jeg føler meg vel.”¹³

Da han noen dager senere snakket med en predikant, fortalte Joseph ham om det han hadde sett i skogen. Predikanten hadde deltatt aktivt i tidens religiøse vekkelse, og Joseph regnet med at han ville ta synet på alvor.

Til å begynne med tok predikanten lett på beretningen om synet. Folk hevdet fra tid til annen å ha himmelske syn.¹⁴ Men så ble han sint og inntok forsvarsposisjon, og fortalte Joseph at beretningen hans var av djevelen. Tiden med syner og åpenbaringer var opphørt for lenge siden, sa han, og den ville aldri komme tilbake.¹⁵

Joseph var forbauset, og skjønte fort at ingen ville tro på synet han hadde hatt.¹⁶ Hvorfor skulle de det? Han var bare

fjorten år gammel og hadde praktisk talt ingen utdanning. Han kom fra en fattig familie, og regnet med å tilbringe resten av livet med gårdsarbeid og med strøjobber for å tjene til et magert levebrød.

Men likevel oppskaket vitnesbyrdet hans noen mennesker nok til å gjøre narr av ham. Så merkelig, tenkte han, at en enkel gutt, ubetydelig i verden, kunne tiltrekke seg så mye bitterhet og hån. “Hvorfor forfølge meg fordi jeg forteller sannheten?”, ønsket han svar på. “Hvorfor forsøker verden å få meg til å fornekte det jeg virkelig har sett?”

Joseph forundret seg over disse spørsmålene resten av sitt liv. “Jeg hadde virkelig sett et lys, og midt i lyset så jeg to personer, og de talte virkelig til meg”, fortalte han senere, “og selv om jeg ble hatet og forfulgt fordi jeg sa jeg hadde sett et syn, var det likevel sant.”

“[Jeg visste det], og jeg visste at Gud visste det”, vitnet han, “og jeg kunne ikke fornekte det.”¹⁷

Da det gikk opp for Joseph at å fortelle om synet som han hadde hatt, bare fikk naboene til å vende seg mot ham, holdt han det stort sett for seg selv, tilfreds med den kunnskap Gud hadde gitt ham.¹⁸ Senere, etter at han hadde flyttet fra New York, forsøkte han å nedtegne sin hellige

opplevelse i skogen. Han beskrev sin higen etter tilgivelse og Frelserens advarsel til en verden med behov for omvendelse. Han førte det selv i pennen, og med ustøtt språk forsøkte han oppriktig å beskrive den storslagne stunden.

I årene som fulgte, gjenga han synet på en mer allment tilgjengelig måte ved hjelp av skrivere, som hjalp ham med å uttrykke bedre det som overgikk enhver beskri-

velse. Han fortalte om sitt ønske om å finne den sanne kirke, og beskrev Gud Faderen, som viste seg først for å presentere sin sønn. Han skrev mindre om sin egen søken etter tilgivelse, og mer om Frelserens sannhetsbudskap til enhver, og behovet for evangeliets gjengivelse.¹⁹

Ved hver anstrengelse for å skildre opplevelsen, vitnet Joseph om at Herren hadde hørt og besvart hans bønn. Som ung mann fikk han vite at Frelserens kirke ikke lenger var på jorden. Men Herren hadde lovet å åpenbare mer om sitt evangelium når tiden var inne. Så Joseph besluttet å

Joseph visste at han
hadde sett et syn. Gud
Faderen og Jesus Kristus
hadde vist seg for ham
i et strålende lys.

I denne lunden som fortsatt finnes i nærheten av familien Smiths hjem, knelte Joseph i bønn for å finne ut hvilken kirke han skulle slutte seg til.

stole på Gud, være tro mot befallingen han hadde mottatt i skogen, og vente tålmodig på ytterligere veiledning.²⁰ ■

En fullstendig liste over kilder er tilgjengelig på engelsk på hellige.lds.org/nor.

Ordet *Emne* i notatene angir at det finnes ytterligere informasjon på Internett på hellige.lds.org/nor.

NOTER

1. Joseph Smith – Historie 1:14; Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 3, i *JSP*, H1:212 (utkast 2); Intervju, Joseph Smith av David Nye White, 21. aug. 1843, i [David Nye White], “The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.”, *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15. sept. 1843, [3], tilgjengelig på josephsmithpapers.org.
2. Intervju, Joseph Smith av David Nye White, 21. aug. 1843, i [David Nye White], “The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.”, *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15. sept. 1843, [3], tilgjengelig på josephsmithpapers.org; Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, i *JSP*, H1:12.
3. Joseph Smith, Journal, 9.-11. nov. 1835, i *JSP*, J1:88.
4. Joseph Smith – Historie 1:15; Hyde, *Ein Ruf aus der Wüste*, 15-16; Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 3, i *JSP*, H1:212 (utkast 2).
5. Joseph Smith – Historie 1:16; Joseph Smith, Journal, Nov. 9-11, 1835, i *JSP*, J1:88; Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 3, i *JSP*, H1:212 (utkast 2).
6. Joseph Smith – Historie 1:16-17; Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, i *JSP*, H1:12-13; Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 3, i *JSP*, H1:214 (utkast 2); Joseph Smith, Journal, Nov. 9-11, 1835, i *JSP*, J1:88.
7. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, i *JSP*, H1:13.
8. Intervju, Joseph Smith av David Nye White, 21. aug. 1843, i [David Nye White], “The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.”, *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15. sept. 1843, [3], tilgjengelig på josephsmithpapers.org.
9. Joseph Smith – Historie 1:5-26; Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, i *JSP*, H1:13; Levi Richards, Journal, June 11, 1843; Joseph Smith, “Church History”, *Times and Seasons*, 1. mars 1842, 3:706, i *JSP*, H1:494.
10. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, i *JSP*, H1:13.
11. Pratt, *Interesting Account*, 5, i *JSP*, H1:523.
12. Joseph Smith – Historie 1:20; Intervju, Joseph Smith av David Nye White, 21. aug. 1843, i [David Nye White], “The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.”, *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15. sept. 1843, [3], tilgjengelig på josephsmithpapers.org; Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 3, i *JSP*, H1:214 (utkast 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, i *JSP*, H1:13.
13. Joseph Smith – Historie 1:20; Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 3, i *JSP*, H1:214 (utkast 2).
14. Se Bushman, “Visionary World of Joseph Smith”, 183-204.
15. Joseph Smith – Historie 1:21; Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 3, i *JSP*, H1:216 (utkast 2); Neibaur, Journal, May 24, 1844, tilgjengelig på josephsmithpapers.org. **Emne:** Kristne kirker på Joseph Smiths tid
16. Joseph Smith – Historie 1:22, 27; Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 4, i *JSP*, H1:216-18 (utkast 2); Intervju, Joseph Smith av David Nye White, 21. aug. 1843, i [David Nye White], “The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.”, *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15. sept. 1843, [3], tilgjengelig på josephsmithpapers.org.
17. Joseph Smith – Historie 1:21-25; Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 4, i *JSP*, H1:216-18 (utkast 2).
18. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, i *JSP*, H1:13; se også Historical Introduction to Joseph Smith History, circa Summer 1832, i *JSP*, H1:6.
19. Joseph skrev eller godkjente fire forskjellige beretninger om denne opplevelsen, der den første forekommer i Joseph Smith History, circa Summer 1832, 1-3, i *JSP*, H1:11-13. Fem andre som hørte ham fortelle om opplevelsen, skrev ned hver sin fremstilling. De ni fremstillingene finnes i “Primary Accounts of Joseph Smith’s First Vision of Deity”, nettstedet Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org. En analyse av likhetene og forskjellene mellom fremstillingene finnes på “First Vision Accounts”, Gospel Topics, topics.lds.org. **Emne:** Joseph Smiths beretninger om Det første syn
20. Joseph Smith – Historie 1:26; Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 4, i *JSP*, H1:218 (utkast 2).

EKSEMPLER PÅ TRO

Da Christian fant sin bestefars taler, hadde han ingen anelse om at de ville bety så mye for ham og hans familie.

FOTO: CODY BELL

Christian Karlsson

Buskerud, Norge

Mor ga meg en eske med gamle bilder. En av overraskelsene i esken var min bestefar, Arne B. Bakkens dagbøker. Mange oppføringer er korte og konsise, og omfatter enkle ting som prisen på bensin, bananer eller fisk.

Sammen med dagbøkene hans var den største godbiten de omhyggelige opptegnelsene av talene bestefar holdt i kirken.

I talene sine fortalte bestefar om tanker, følelser og kamper han opplevde mens han undersøkte Kirken. Han måtte ydmyke seg for å be om hvorvidt han skulle slutte seg til Kirken. Han fikk et svar og fulgte det.

Det er fantastisk å dele bestefars førstehåndsberetninger med min hustru og mine barn. De har aldri møtt ham, men hans ord og tro når og velsigner oss 30 år etter hans død.

FINN UT MER

Se mer om Christians trosreise på liahona.lds.org.

Du kan finne flere historier om tro i mediebiblioteket på LDS.org.

Lær hvordan du kan bevare din egen families minner og bilder på FamilySearch.org.

Å SØKE ETTER FORFEDRE OG FINNE SANNHETEN

Jeg var interessert i å lære om mine italienske forfedre, så for noen år siden begynte jeg å granske min slekts-historie. Det gikk ikke en dag uten at jeg gjorde litt granskning for å finne dem. Til slutt fant jeg fødselsattesten til min tipp-tippoldefar fra Italia. Å finne opptegnelsen hans gjorde så sterkt inntrykk på meg at jeg følte at jeg skulle fortsette å lete etter mine forfedre.

Da jeg gjorde det, fant jeg mange forfedre som jeg aldri engang hadde hørt om. Ved hjelp av sosiale medier møtte jeg også en ung kvinne som heter Ingrid Zanini. Vi hadde en mistanke om at vi var i slekt på en eller annen måte, ettersom vi har samme etternavn. Under samtalen fortalte Ingrid meg at hun var medlem av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Hun snakket med meg om Kirken og sa at hun ville sende meg en Mormons bok. Så snart boken kom, begynte jeg å lese den.

En dag på jobben la en ung kvinne som heter Erika, merke til at jeg hadde Mormons bok med meg. Jeg vil aldri glemme ansiktsuttrykket hennes – hun var så glad og entusiastisk. Hun spurte om jeg likte boken og om jeg

Å finne min tipp-tippoldefars fødselsattest gjorde så sterkt inntrykk på meg at jeg fortsatte å søke etter mine forfedre. Da jeg søkte, fant jeg noe mer.

hadde lyst til å gå i kirken sammen med henne og broren hennes. To uker etter at jeg fikk Mormons bok, gikk jeg i kirken for første gang.

Leksjonen i Søndagsskolen den dagen handlet om dåp for de døde og hvor viktig slektshistorie er. Jeg ble veldig interessert. Jeg møtte misjonærene og deltok på et møte

om slektshistorie i stavsen-teret den ettermiddagen.

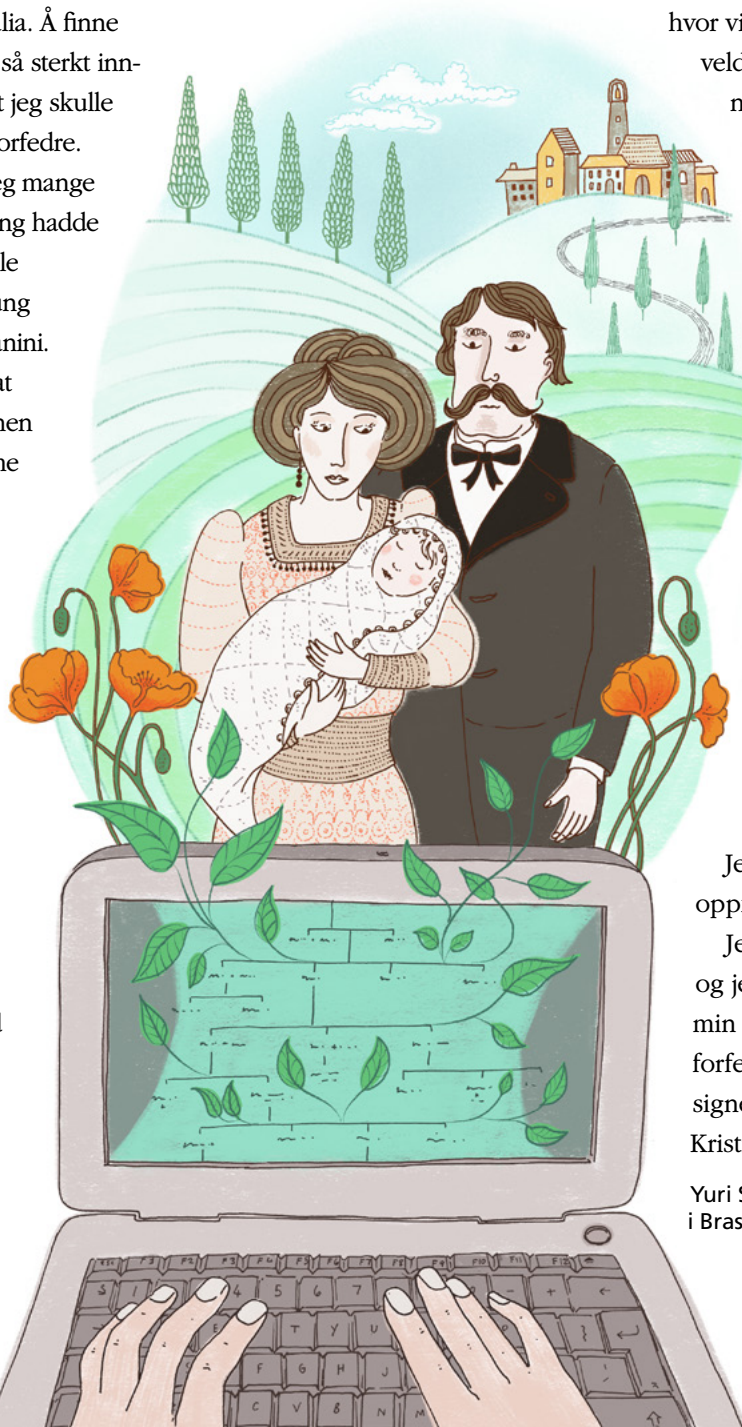
Da jeg undersøkte Kirken, kunne jeg føle at mine forfedre var tilstede, og jeg følte meg oppmuntret til å lære mer.

Da misjonærene oppfordret meg til å bli døpt, stoppet jeg opp for å tenke over alt som hadde hendt siden jeg begynte å gjøre min slektshistorie. Det kunne ikke bare være en tilfeldighet at evangeliet ble presentert for meg og at jeg lærte om den evige betydningen av slektshistorie.

Jeg takket ja til misjonærenes oppfordring om å bli døpt.

Jeg gjør fortsatt slektshistorie, og jeg er takknemlig for å vite at min innsats for å søke etter mine forfedre nå kan gi dem evige vel-signelser fordi jeg har funnet Jesu Kristi evangelium. ■

Yuri Siqueira Zanini, Rio de Janeiro i Brasil

JEG TOK KONTAKT MED ANNA

For noen år siden underviste jeg seks-åringene i Primær. Anna sto på listen min. Jeg kjente familien godt nok til å vite at foreldrene hennes var skilt og at hun bodde hos faren. De kom sjelden til kirken.

Jeg dro hjem til dem for å møte Anna og hennes far, og for å invitere Anna til Primær. Anna virket interessert, men hun kom aldri. Hver søndag morgen i flere uker ringte jeg dem for å invitere henne til Primær. Det var aldri noen som tok telefonen, men jeg la alltid igjen en beskjed til Anna om hvor glad jeg ville bli for å se henne i Primær.

En søndag morgen var Anna der. Hennes far hadde hjulpet henne å forberede seg til Primær i sitt beste søndagstøy, og så kjørte han henne til kirken. Jeg ble glad for å se henne, og ønsket henne velkommen og hjalp henne å bli kjent med de andre barna i klassen.

Vi hadde leksjonen vår, sang sanger og hadde en fargeleggingsaktivitet på slutten av leksjonen. Da barna gikk, kom Anna bort til meg og slapp en papirlapp i hendene mine. Først trodde jeg bare det var søppel. Jeg var nær ved å kaste den, men Ånden tilskyndet meg til å brette den ut. Anna hadde skrevet noe til meg på lappen. Med en seksårings håndskrift sto det: "Jeg er glad i deg."

Anna kjente meg ikke godt nok til å være glad i meg. Alt hun visste

om meg, var at jeg var en stemme på telefonsvareren som inviterte henne til Primær. Men denne lille innsatsen for å ta kontakt med henne hjalp Anna å vite at noen brydde seg om henne og ønsket å hjelpe henne å føle Frelserens kjærlighet.

Jeg så Anna i Primær en gang iblant, og faren begynte også å

Anna hadde skrevet
en lapp til meg.
Med en seksårings
håndskrift sto det:
"Jeg er glad i deg."

komme til kirken noen ganger. Men da omstendighetene igjen forandret seg for familien deres, så vi dem ikke så ofte.

Jeg har tenkt på Anna i årenes løp. Jeg håper av hele mitt hjerte at hun husker sin tid i Primær. Hun husker kanskje noe av det hun lærte, men jeg håper enda mer at hun husker at hun følte Herrens kjærlighet, Åndens trøst og en lærers kjærlighet. ■

Margaret S. Lifferth, Utah, USA

HADDE GUD GLEMT MEG?

Jeg hadde lett overalt. To ganger hadde jeg kjørt fra kontoret til fabrikkanlegget for å prøve å finne de nødvendige delene til å fullføre en kran vi skulle sende til et forsvarsanlegg. Etter planen skulle den sendes om to dager – akkurat tidsnok til å rekke den avtalte tidsfristen. Firmaet ville få store bøter hvis vi ikke oppfylte vår forpliktelse.

Nok en gang gikk jeg inn på kontorets lager for å lete etter de manglende delene. Jeg sjekket hver eneste kasse, og kontrollerte igjen at delene faktisk hadde blitt bestilt. Det var for sent å

bestille delene på nytt og fremdeles rekke fristen. Jeg var motløs. Jeg dro hjem, og prøvde fortsatt å finne ut hvordan jeg kunne løse problemet.

Jeg holdt en rask og intetsigende bønn før sengetid og prøvde å få litt søvn. I tankene prøvde jeg å følge hvert skritt jeg hadde tatt tidligere den dagen, i håp om å huske noe jeg hadde oversett. Jeg lå og vred meg i sengen til klokken 03.00.

Til slutt satte jeg meg opp. Jeg så ned på puten jeg hadde lagt på gulvet for å minne meg på å be. Jeg hadde ikke lyst til å be. Jeg hadde bedt hele

dagen, men følte at ingenting jeg sa gjorde noen forskjell. Hadde Gud glemt meg?

Jeg hadde ikke noe annet sted å gå, så jeg skled ned på kne og begynte å be. Jeg spurte min himmelske Fader om han var klar over situasjonen min. “Himmelske Fader”, sa jeg, “du vet hvor de manglende delene er. Kan du la meg også få vite det – i dag?”

Senere den formiddagen gikk jeg til kontoret. Jeg satte stresskofferten på skrivebordet og følte at jeg skulle sjekke lageret en siste gang. Jeg gikk inn på lageret og så på kassene jeg hadde

Jeg sjekket hver eneste kasse på lageret, og fant fremdeles ikke de manglende delene. Jeg visste ikke hvordan jeg kunne løse problemet og fremdeles rekke fristen.

sjekket om og om igjen dagen før. En stor kasse gjorde meg nysgjerrig. Det var noe som ikke virket helt riktig.

Ved nærmere øyesyn viste det seg at det ikke var én kasse, men to kasser som satt sammen. Jeg løftet den øverste kassen av den underste. I den underste kassen fant jeg delene! Jeg takket Gud i bønn og gikk tilbake til kontoret for å varsle fabrikkarbeiderne om at jeg hadde funnet de manglende delene.

Plutselig innså jeg at jeg ikke bare hadde funnet delene, men dessuten oppdaget at vår himmelske Fader visste hvor jeg var og at jeg var viktig for ham. Gud hadde ikke glemt meg, og det vil han aldri gjøre. ■

Edwin F. Smith, Utah, USA

MIN DRØM GIKK I OPPFYLLELSE

Jeg er født i Hong Kong, Kina. Da jeg var ung, drømte jeg om å bo i et vakkert land omgitt av natur.

Da jeg ble voksen og giftet meg, flyttet min mann og jeg til Australia. Han var en dyktig mekaniker, og ble innvilget arbeidsvisum, og dermed kunne vi bo i Australia i fire år. Da vi begge fikk arbeid, fikk vi ytterligere fire års forlengelse av visumene våre.

I denne perioden arbeidet vi for å forbedre vår situasjon, slik at vi kunne søke om permanent oppholdstillatelse. Vi hadde ikke råd til å gå på engelskurs, men en bror og en søster i menigheten hjalp oss å lære. Etter åtte år så det likevel ut til at vi ville måtte forlate Australia. Vi fastet og ba om at vi måtte finne en mulighet til å kunne bli. Menigheten fastet og ba også for oss.

Situasjonen virket håpløs. Vi begynte å pakke og legge planer for vår retur til Hong Kong. En kveld ringte en venn og spurte angående visumene våre. Vi forklarte situasjonen, og han fortalte oss at han kjente en innvandringsagent som kanskje kunne hjelpe.

Dagen etter snakket vi med agenten. Han beroliget oss umiddelbart. Han ville sende inn søknad

om forlengelse på et annet visum – en permanent oppholdstillatelse som innebar at vi måtte flytte ut fra Sydney og ut på landet.

Vi flyttet til en by ca en og en halv time nord for Sydney. Vi fant en bolig i nærheten av en kirkebygning, omgitt av frodig, grønt australsk løvverk. Vi elsket vårt nye hjem og vår nye menighet.

Vi fikk snart midlertidig visum. Min mann og jeg fortsatte å be. Han fastet hver søndag i seks måneder. Vi leste i Skriftene daglig og gikk i templet hver uke.

Så en dag fikk vi en telefon fra innvandringsagenten. Vi måtte dra tilbake til kontoret i Sydney og levere passene våre. Vi fikk dem tilbake stemplet med godkjent permanent oppholdstillatelse. Vi takket vår himmelske Fader for denne velsignelsen. Vi hadde tro på at våre bønner ville bli besvart, og det ble de. Og min drøm om å bo i et land omgitt av natur hadde gått i oppfyllelse. ■

Valencia Hung, New South Wales, Australia

Fra kyst til kyst:

Vår reise til templet

Redaktørens anmerkning: Denne artikkelen er en påminnelse om hva et ungt ektepar ofret for å bli beseglet for tid og all evighet. Vi håper den vil inspirere deg til å prioritere tempelekteskap i ditt eget liv.

Av Efraín Rodríguez

I oktober 1979, dagen etter at vi giftet oss i en borgerlig seremoni, forlot min hustru Maria Ondina og jeg vår hjemby Arequipa, Peru, som ligger ved Stillehavet, for å reise til São Paulo Brasil tempel, på Atlanterhavskysten, for å bli beseglet. Vi var det første paret fra Arequipa som reiste over land for å bli beseglet i det nylig

innviende templet – det første som ble oppført i Sør-Amerika. Vi hadde planlagt å reise tur-retur på 10 dager, men til slutt tok det oss nesten 30 på grunn av et farlig politisk klima. Jeg visste ikke hvordan det ville gå – alt jeg visste var at jeg hadde gitt et løfte til Gud om at jeg skulle bli beseglet til en verdig kvinne etter min misjon.

Arequipa til Juliaca til Puno

Etter en ni timer lang reise om natten kom vi til Juliaca i Peru. Det var torsdag, og vi måtte fremdeles få stempel i passet og utreisestillatelse, slik at vi kunne forlate landet. Dagen etter var en fridag, og offentlige kontorer

Selv om vi hadde lite penger og en farlig reise foran oss, visste min hustru og jeg at vi måtte bli beseglet i templet.

ville være stengt resten av helgen, så vi stilte oss i kø i Nasjonalbanken den morgenen for å være sikre på å ha

nok tid før alle kontorer stengte ved lunsjtid.

Da vi endelig kom til skranken kl 11.00, uttrykte mannen bekymring. "Beklager", sa han. "Vi behandler ikke slike dokumenter her. Dere må dra til kontoret vårt i Puno." Vi ble både overrasket og frustrert – Puno var 45 minutter unna.

Puno til La Paz til Cochabamba

Etter å ha strevd med å finne en taxi, kom vi frem til kontoret i Puno klokken 13.30. Dørene var allerede stengt. Jeg banket så hardt jeg kunne med dørhammeren. En svært oppspilt mann åpnet døren og spurte: "Hva vil dere?" Jeg holdt en stille, inderlig bønn og så denne fremmede inn i øynene. Jeg sa: "Jeg er mormon, og jeg skal jeg gifte meg i templet i São Paulo i Brasil,

og du kan hjelpe meg." Den fiendtlige innstillingen hans endret seg. "Jeg beklager", sa han, "men alt stengte for over en time siden, og nesten alle har allerede gått." Jeg svarte: "Slipp meg inn, og la min Gud hjelpe meg å finne det jeg ønsker." Han slapp meg inn.

Etter å ha funnet sjefen, Rosa, forklarte jeg situasjonen. Hun svarte høflig: "De skjemaene behandles av tre forskjellige ansatte her, og jeg tror alle har gått." Men alle tre mennene var der fortsatt, og hun ba dem jobbe overtid for å hjelpe meg.

Den første mannen spurte meg om skjemaer som jeg ikke hadde. "Du skulle ha gått til Finansdepartementet, kjøpt seks skjemaer og tatt dem med hit for behandling", forklarte han. "Du må vente til mandag."

Jeg stivnet til. Jeg kunne ikke tro det! Igjen holdt jeg en stille bønn. Jeg sa: "Jeg er mormon, og jeg skal til

templet i São Paulo i Brasil for å gifte meg. Og du kan hjelpe meg." Nå syntes han ikke å ha det så travelt lenger. Han så i hver eneste skuff og fant til slutt de etterlengtede skjemaene. Den neste ekspeditøren sjekket dem raskt og stemplet passene våre.

I neste luke, da jeg betalte utreise-skatten i amerikanske dollar, syntes kassereren å finne stor glede i si: "Jeg beklager. Ser du dette skiltet?" På et skilt på veggen sto det: "Vi tar ikke imot dollar." Planen vår var i ferd med å mislykkes. Det var ingenting jeg kunne gjøre.

"Ta imot betalingen", hørte jeg Rosa si bak oss. Kassereren tok imot pengene og ga meg dokumentene. Vi var på vei!

Da vi var på vei inn i sentrum av La Paz, Bolivia, begynte det å bli mørkt da steiner begynte å treffe bussen vår.

Gjennom vinduene kunne vi se sinte mennesker i gatene som kastet stein og satte opp hindringer for å stoppe trafikken. Bussen fortsatte å bevege seg raskt til sentrum av byen. Den kvelden var starten på en revolusjon i Bolivia.

Vi gikk av bussen og begynte å lete etter et hotell. Det eneste vi kunne finne, var veldig dyrt, men etter å ha gjentatt min forklaring for en god mann som arbeidet der, innkvarterte han oss svært billig på hotellets lager for vaskemidler. Han la en madrass på gulvet og ga oss pledd for å beskytte oss mot kulden og lyden av skudd som ga gjenlyd utenfor hele natten.

Vi dro tidlig neste morgen, redde og i all hast. På vei til bussholdeplassen så vi soldater støttet av stridsvogner skyte med gevær på dem som demonstrerte for revolusjonen.

Det begynte å bli smått
med drivstoff, og istedenfor tre

bussavganger hver dag som vanlig, ble det bare bekjentgjort én. Billettene var utsolgt flere dager i forveien. Jeg fant sjefen og sa det samme som jeg hadde sagt til alle andre: "Vi er mormoner, og vi skal til templet for å gifte oss. Og du kan hjelpe oss." Han spurte: "Hvor skal dere?" "Cochabamba." Han åpnet en skuff, og fant frem to billetter. Jeg kunne se at det ikke var flere. "Skynd dere", sa han, "bussen kjører snart." Koffertene våre virket vektløse, og føttene våre berørte knapt nok bakken – for i hendene holdt vi den dagens velsignelse.

Cochabamba til Santa Cruz

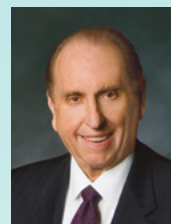
Vi kom til Cochabamba midt blant mer kaos forårsaket av revolusjonen. Vi fant et marked fylt med telt, der en snill peruansk mann lot oss vaske oss og sette ned koffertene mens vi gikk til bussterminalen. Ved hjelp av den samme inntrengende henstillingen

som før, kom vi oss med en annen buss med sjansebilletter, og noen dager senere ankom vi Santa Cruz, Bolivia, nær grensen til Brasil. Tre morgener på rad gikk jeg til jernbanestasjonen for å spørre om det ville være noen avganger. Svaret var alltid nei. Men den fjerde dagen gikk det rykter om at et tog snart skulle dra til Brasil.

Vi var da i ferd med å gå tom for penger. Jeg forklarte mine bekymringer for min hustru, som svarte bestemt: "Om vi så skal komme dit til fots eller på en eselrygg, skal vi klare det." Svaret hennes gjorde meg glad. Jeg bekymret meg ikke om penger på resten av reisen, fordi vi satte vår lit til vår tro.

Mens vi snakket sammen, kom en gammel dame mot oss. Hun stoppet foran min hustru og sa: "Unge dame, kunne du ikke tenke deg to billetter for i dag?" Min hustru formelig rev billettene ut av hånden hennes. Jeg

VERDT ETHVERT OFFER

“De som forstår de evige velsignelser som kommer av templet, vet at intet offer er for stort, ingen pris for høy, ingen anstrengelse for vanskelig for å kunne motta disse velsignelsene. Det er aldri for mange kilometer å reise, for mange hindre å overvinne eller for mye ubehag å tåle. De forstår at de frelsende ordinanser vi mottar i templet, som gjør oss i stand til en dag å vende tilbake til vår himmelske Fader i et evig familieforhold... er verdt ethvert offer og enhver anstrengelse.”

President Thomas S. Monson (1927-2018),
“Det hellige tempel – et fyrtårn for verden”,
Liahona, mai 2011, 92.

betalte den gamle kvinnen, og hun forsvant i mengden. Det tok oss noen sekunder å innse at Herren og hans engler fortsatt var med oss.

Santa Cruz til São Paulo

Da vi endelig kom frem til São Paulo tempel, takket være en siste skyss med en venn vi fikk på toget, var templets gjestehjem stengt. Resignert, men lykkelige, fant vi oss til rette på noen benker utenfor templet. Der var det, like vakkert som vi hadde drømt at det ville være, med statuen av engelen Moroni på toppen. Det var nå midnatt, og vi gråt da vi ga hverandre en klem, slitne og våte fordi det regnet. Vi kjente ikke fuktigheten, sulten eller kulden, bare en ubeskrivelig følelse av lykke over å være så nær Herrens hus. Vi hadde vært lydige, og der var belønningen vår.

Mens vi nøt denne stunden, var det noen som klappet meg på

skulderen. Det var en av mine tidligere misjonærledsagere, som hadde blitt beseglet i templet den dagen og var på vei tilbake etter å ha spist middag sammen med sin hustru. Han lot oss overnatte i leiligheten deres, og neste dag var han vitne til vår besegling, som ble utført av tempelpresidenten selv. Det var så vakkert å se min hustru i det celestiale rom, kledd i hvitt.

Med et lån fra min misjonærvenn og hjelp fra tempelpresidenten, gjennomførte vi hjemreisen på mindre enn fem dager, uten noen forsinkelser – og med bare 20 dollar til å ta fatt på et liv sammen med min hustru Maria Ondina som min evige ledsager. ■

Artikkelforfatteren
bor i Utah, USA.

Jeg plantet evangeliets frø i min mors hjerte

Av Sonia Padilla-Romero

Jeg ble medlem av Kirken da jeg var 14 år gammel. Mor og far ga meg tillatelse til å bli døpt, men ingen av dem var interessert i å bli medlem eller å lære om Kirken.

I mer enn ti år lengtet jeg etter at min familie skulle få kjenne den gleden jeg følte over Jesu Kristi gjen-gitte evangelium, men i løpet av disse ti årene gikk jeg i kirken, mottok min begavelse og utførte en heltidsmisjon uten familiens støtte.

Da jeg kom hjem til Mexico etter min misjon på Temple Square i Salt Lake City, bodde jeg hos mor. (Mor og far ble skilt mens jeg gikk på videregående skole.) Jeg begynte å arbeide på opplæringscenteret for misjonærer i Mexico, så jeg inviterte henne kløktig til å komme og møte eldstene og søstrene jeg underviste. Jeg inviterte diskre (og noen ganger ikke fullt så diskre) misjonærene i menigheten

på middag sammen med min mor og meg. Jeg gjorde alt jeg kunne for å få henne i nærheten av misjonærer, og håpet at hun kanskje ville spørre mer om evangeliet, men alle mine anstrengelser så ut til å være forgjeves.

Jeg tror hun møtte hvert eneste misjonærpar jeg hadde kontakt med i denne perioden på tre år, og fortsatt skjedde det ingenting.

I 2008 flyttet jeg til USA for å ta utdanning i sykepleie. På slutten av året hadde Mexico City Mexico tempel åpent hus etter omfattende renovasjon. Jeg oppfordret mor til å gå og se hva templet var mens hun hadde muligheten. Etter mye overtalelse fra min side, gikk hun med på å foreta den 113 km lange kjøreturen for å delta på åpent hus.

Neste gang jeg snakket med henne, snakket hun overbegeistret om den fantastiske opplevelsen hun hadde hatt. Hun sa hun hadde tenkt å dra

Jeg gjorde alt jeg kunne komme på for å undervise mor om Kirken, men åpent hus i templet var det som gjorde utslaget.

tilbake dit. Hun fikk faktisk anledning til å dra mange flere ganger i løpet av de gjenværende ukene med åpent hus. Hun var til og med tilstede på den kulturelle feiringen før templets gjeninnvielse.*

Neste gang vi snakket sammen på telefonen, sa mor at hun hadde tenkt å invitere misjonærene for å undervise

henne. Tilsynelatende helt ut av det blå stille hun spørsmål og var oppmerksom på måter som jeg så lenge hadde håpet på. Da jeg dro hjem til jul i skoleferien, la jeg merke til at hun var annerledes. Hun hadde alltid vært vennlig og medfølende, men det var likevel en stor forandring i henne – en omvendelse til evangeliet.

Jeg kom tilbake til skolen forundret over det som skjedde. En uke senere ringte mor og sa: "Sonia, jeg vil bare vite når du kommer tilbake til Mexico, for jeg skal bli døpt."

Jeg ble så begeistret og så lykkelig! Jeg fløy hjem til dåpen hennes i februar. Det var fantastisk for meg å se henne gå i kirken, å se henne ta imot og utføre et kall, og å vokse i evangeliet. Jeg visste at hun visste det var sant.

Det var også sterkt å høre henne be. Jeg ble spesielt rørt da jeg hørte henne be for meg og min sikkerhet like før jeg dro tilbake til USA. Det er ingenting som en mor eller fars bønn for et barn.

Hvorfor skjedde det ikke noe før? Jeg vet ikke. Kanskje mor trengte å få frø sådd i sitt liv før hun kunne ta imot evangeliet. Kanskje templet gjorde inntrykk på henne på en måte og på et tidspunkt som min tidligere innsats ikke kunne. Å se Herren virke i min mors liv minner meg om ganger da jeg har sett hans hånd i mitt eget liv, og det gir meg stort håp for det han

kan utrette i mine andre familiemedlemmers liv.

Jeg vet at Herren er oppmerksom på oss og at han veileder oss. Når jeg lar ham lede meg, kommer jeg til riktig sted. Når jeg følger min egen frie vilje, tar det lenger tid, og det er som regel vanskeligere. Jeg foretrekker å la Herren overraske meg og vise meg hvilke store ting han har i vente for meg. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

* Mexico City Mexico tempel ble gjeninnviet 16. november 2008 av president Thomas S. Monson, og etter nok en renovering ble det igjen gjeninnviet 15. september 2015 av president Henry B. Eyring.

VELSIGNELSENE VED DET HELLIGE TEMPEL

"Jeg oppfordrer dere til å gjøre det hellige tempels velsignelser til begynnelsen og slutten av enhver misjonærs erfaring, også deres egen. På grunn av dere vil templet bli et sted der alle de som slutter seg til Kristi fold, vil samles."

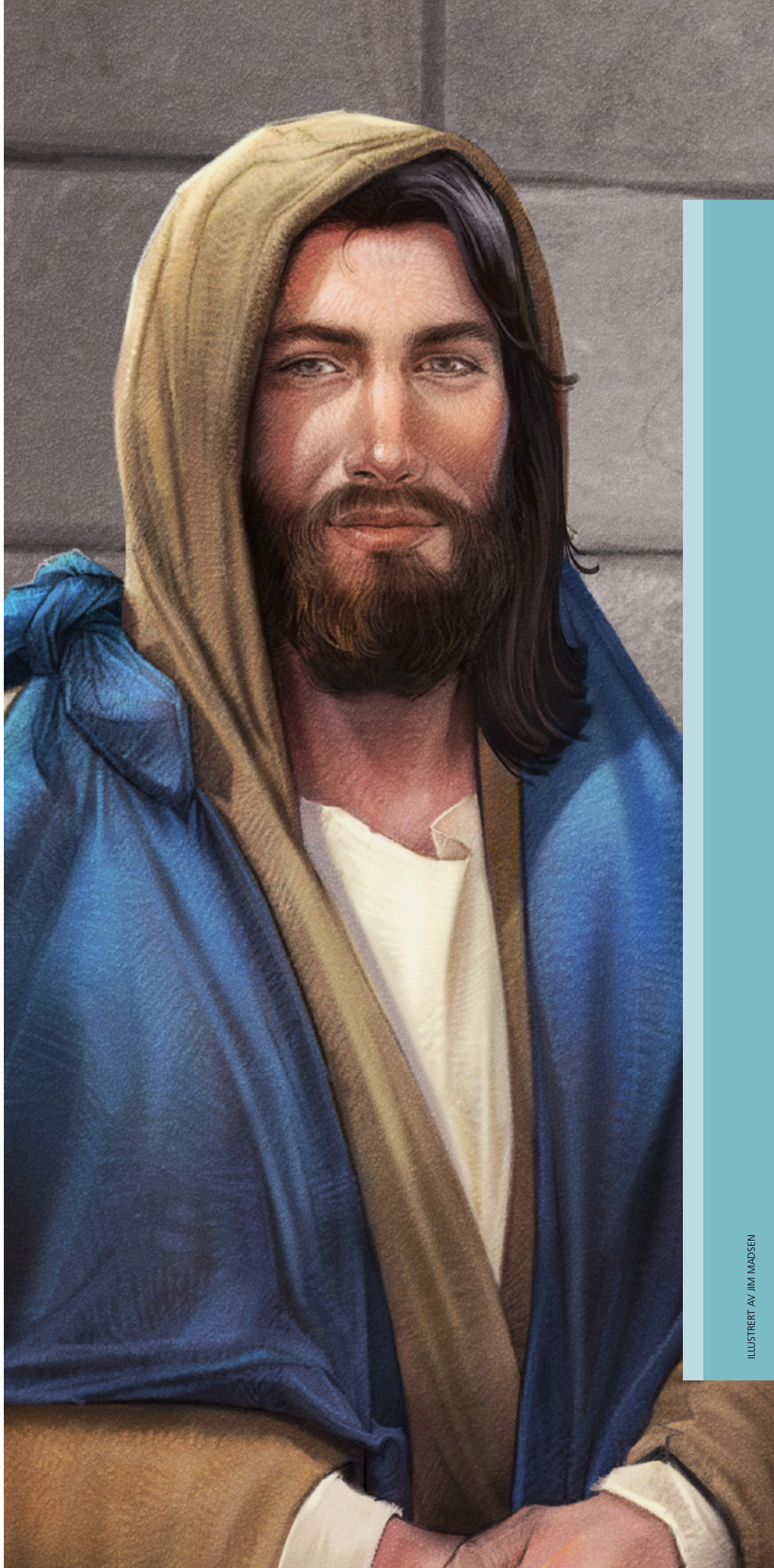
Biskop Gérard Causé, presiderende biskop, seminar for nye misjonspresidenter, 27. juni 2015.

JESUS ER KRISTUS

VITNESBYRD
fra
SISTE-DAGERS
PROFETER

DET FØRJORDISKE LIV

Vår Herre Jesus Kristus ga denne oppfordringen: "Lær av meg, og lytt til mine ord, gå frem i min Ånds saktmodighet, og du skal ha fred i meg" (L&p 19:23). Som du vet, er dette verset årets GUF-tema. Har du tenkt på hvordan du vil lære av Ham og lytte til Hans ord?

Én måte som vi kan lære av ham på, er gjennom Kirkens presidenter. Som siste-dagers profeter som har blitt kalt til å være spesielle vitner om Kristus, har de vitnet, og fortsetter å vitne om Frelserens guddommelige førjordske, jordske og etterjordske oppgaver i vår himmelske Faders evige plan.

"Vi vet at frelsen finnes i Kristus, at han var den første-fødte Sønn av den evige Fader, at han ble valgt og forutordinert i himmelens rådsforsamlinger til å utarbeide den altomfattende og evige forsoning, at han ble født inn i verden som Guds Sønn, og at han har bragt liv og udødelighet frem i lyset ved evangeliet."¹

President Joseph Fielding Smith (1876-1972), Kirkens 10. president

"Guds Sønn... hadde makt til å skape verdener, å styre dem. Han kom hit som den enbårne Sønn for å fullføre en misjon... for å tilveiebringe frelse for alle mennesker. Ved å gi sitt liv åpnet han døren til oppstandelse og lærte oss veien hvorved vi kan oppnå evig liv."²

President Harold B. Lee (1899-1973), Kirkens 11. president

"Jesus Kristus var og er Herren Den Allmektige. (Se Mosiah 3:5.) Han ble utvalgt før han ble født. Han var den allmektige skaper av himmelen og jorden. Han er livets kilde og alle tings lys."³

President Ezra Taft Benson (1899-1994), Kirkens 13. president

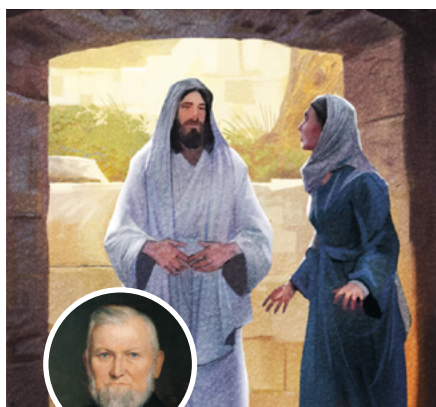

HAN ER VÅR FORLØSER

“Av hele mitt hjerte og hele min sjel oppløfter jeg min røst i vitnesbyrd i dag som et spesielt vitne og erklærer at Gud virkelig lever. Jesus er hans Sønn, Faderens enbårne i kjødet. Han er vår Forløser, han er vår Mellommann hos Faderen. Han elsker oss med en kjærlighet vi ikke fullt ut kan forstå, og fordi han elsker oss, ga han sitt liv for oss. Min takknemlighet til ham er større enn jeg kan uttrykke.”¹¹

President Thomas S. Monson (1927-2018), Kirkens 16. president

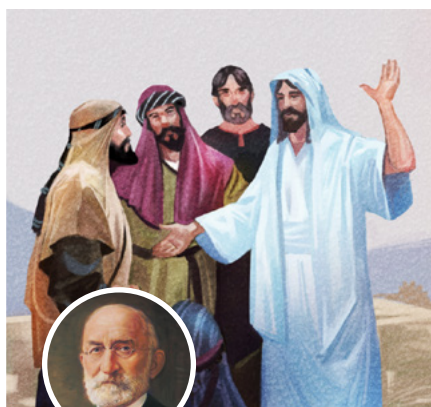
JORDELIVET

“Hensikten med Kristi misjon på jorden var å gi seg selv som et offer for å forløse menneskene fra evig død...

Det finnes ingen annen som har kraft til å frelse menneskers sjeler og gi dem evig liv, enn Herren Jesus Kristus, på hans Faders befaling.”⁴

President Wilford Woodruff (1807-98), Kirkens fjerde president

“Jesus er verdens Forløser, menneskenes Frelser...

Han kom for å forklare oss hvordan Gud er, og ved eksempel og forskrift pekte han ut den veien som vil føre oss tilbake til hans nærhet hvis vi går på den. Han kom for å bryte dødens bånd som menneskene var bundet med, og muliggjorde oppstandelsen, hvorved graven berøves sin seier og døden sin brodd.”⁵

President Heber J. Grant (1856-1945), Kirkens syvende president

“Jesus Kristus har hatt større innflytelse på menneskeheten enn noen annen som har levd på jorden...

Han helbredet de syke, ga blinde synet tilbake, kastet ut onde ånder, oppvekket døde, trøstet de sørgende, forkynnte det glade budskap om kjærlighetens evangelium, vitnet om Faderen, lærte menneskene den evige frelsesplanen og la grunnvollen til en organisasjon som ville tilveiebringe menneskenes frelse – hans kirke.”⁶

President Spencer W. Kimball (1895-1985), Kirkens 12. president

LIVET ETTER DØDEN

“De fundamentale prinsipper i vår religion er apostlenes og profetenes vitnesbyrd om Jesus Kristus, at han døde, ble begravet, oppsto på den tredje dag og fór opp til himmelen; og alt annet som henhører til vår religion, er bare supplement til dette.”⁷

President Joseph Smith (1805-44), Kirkens første president

“[Han overvant] døden, helvete og graven og oppsto i triumf som Guds Sønn, den evige Fader, Messias, Fredsfyrsten, Forløseren, verdens Frelser... [Han triumferte] over alt og steg opp til Guds høyre hånd for alltid.”⁸

President John Taylor (1808-87), Kirkens tredje president

“Jeg bærer høytidelig og takknemlig vitnesbyrd om at Jesus er Kristus, verdens Frelser. Han er i sannhet det sentrale i vår gudsdyrkelse og er nøkkelen til vår lykke. La oss følge Guds Sønn på alle livets områder. La oss gjøre ham til vårt forbilde og vår veileder.”⁹

President Howard W. Hunter (1907-95), Kirkens 14. president

“Jeg kan ikke være takknemlig nok for den forsoning min Frelser og Forløser utførte. Ved hans offer på høyden av et liv i fullkommenhet – dette offer som ble gitt i usigelig smerte – ble dødens bånd brutt og oppstandelsen ble sikret for alle. Og i tillegg til dette har dørene til celestial herlighet blitt åpnet for alle som vil godta guddommelig sannhet og retter seg etter dens forskrifter.”¹⁰ ■

President Gordon B. Hinckley (1910-2008), Kirkens 15. president

NOTER

1. Joseph Fielding Smith, “Out of the Darkness”, *Ensign*, juni 1971, 2 (bruk av store bokstaver standardisert).
2. *Læresetninger fra Kirkens presidenter* – Harold B. Lee (2000), 18.
3. Ezra Taft Benson, “Jesus Kristus: Vår Frelser og Forløser”,

- Lys over Norge*, apr. 1984, 9.
4. *Læresetninger fra Kirkens presidenter* – Wilford Woodruff (2004), 63, 71 (bruk av store bokstaver standardisert).
5. *Læresetninger fra Kirkens presidenter* – Heber J. Grant (2002), 216, 217 (bruk av store bokstaver standardisert).
6. Spencer W. Kimball, “Den

- sanne vei til liv og frelse”, *Lys over Norge*, oktober 1978, 10 (bruk av store bokstaver standardisert).
7. *Læresetninger fra Kirkens presidenter* – Joseph Smith (2007), 50-51.
8. *Læresetninger fra Kirkens presidenter* – John Taylor (2001), 43.

9. Howard W. Hunter, “Følg Guds Sønn”, *Lys over Norge*, jan. 1995, 87 (bruk av store bokstaver standardisert).
10. Gordon B. Hinckley, “Mitt vitnesbyrd”, *Lys over Norge*, jan. 1994, 49.
11. Thomas S. Monson, “Lær av fortiden og gå fremover”, *Liahona*, mai 2008, 90.

Fakta om JESUS KRISTUS,

Jesus Kristus...

Du...

“Var i begynnelsen, før verden ble til” (L&p 93:7).

“Vokste og ble [sterk]” (Lukas 2:40).

“Gikk fram i visdom...”

“Og alder

“Og i velvilje hos Gud...”

“Og mennesker” (Lukas 2:52).

“Fortsatte fra nåde til nåde inntil han mottok en fylde” (L&p 93:13).

“Var også i begynnelsen hos Faderen” (L&p 93:23).

Blir sterkere i ånden ved både å lære og anvende evangeliets prinsipper.

Får mer og mer visdom ved hjelp av utdanning, gode avgjørelser og erfaring.

Vokser fysisk.

Kan vinne vår himmelske Faders gunst ved å holde budene.

Kan få tillit av dine foreldre og andre ved å vise større modenhet og ansvar.

Kan også motta en fylde gjennom Jesus Kristus – hvis du holder Guds bud (se L&p 93:27).

fakta om DEG

Å forstå noen fakta om Frelseren og hans liv kan oppmuntre oss til å tro at det er mulig å følge ham.

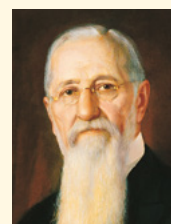
Av David A. Edwards

Kirkens tidsskrifter

Jesus Kristus er på alle måter langt større enn noen av oss (se Jesaja 55:8-9; Abraham 3:19). Det var ingen tilfeldighet at han var Faderens "elskede og utvalgte fra begynnelsen" (Moses 4:2), og at han oppnådde den herligheten han har.

Vi skulle imidlertid ikke tro at Frelserens storhet plasserer oss så langt unna ham at hans oppfordring om å følge ham føles helt umulig. Nyere åpenbaring hjelper oss å forstå hvor oppnåelig målet om å følge Frelserens eksempel egentlig er.

Her er noen fakta om Jesus Kristus og noen fakta om deg. Disse kan hjelpe deg å forstå at du virkelig kan følge den samme grunnleggende vei han gikk, for å oppnå en fylde av velsignelsene vår himmelske Fader har i vente for deg.

LINJE PÅ LINJE

"Hvis Jesus, Guds Sønn og Faderen for himlene og den jord vi bor på, ikke mottok en fylde til å begynne med, men vokste i tro, kunnskap, forståelse og nåde inntil han mottok en fylde, er det da ikke mulig for alle mennesker som er født av kvinner, å motta litt etter litt, linje på linje, bud på bud, inntil de mottar en fylde, som han har mottatt en fylde, og bli opphøyet sammen med ham i Faderens nærvær?"

Læresetninger fra Kirkens presidenter - Joseph F. Smith (1998), 153.

"Mottok [ikke] av fylden til å begynne med, men mottok nåde for nåde" (L&P 93:12). Dette betyr at han ikke hadde en fullstendig kunnskap om sin identitet og misjon da han kom til jorden, og heller ikke hadde han all makt. Han vokste i kunnskap og kraft fra Gud etter hvert som han adlød.

"Er prøvet i alt i likhet med oss..."

"Men uten synd" (Hebreerne 4:15).

Hadde ikke fullstendig kunnskap om din identitet og hensikt da du ble født, men har gradvis vokst i denne kunnskapen. Gjennom Den hellige ånd gir Gud oss åndelig kunnskap og kraft "linje på linje og bud på bud" (2 Nephi 28:30).

Blir fristet.

Har syndet (slik alle mennesker har) - men kan bli rensket for synd ved hjelp av Jesu Kristi forsoning, ved å omvende seg, bli døpt, motta Den hellige ånd og ta del i nadverden.

Naturligvis kan andre fakta om Jesus Kristus vise deg hvordan du følger eller kan følge ham (han ble for eksempel døpt, og det har du også blitt - eller du kan bli det). Og å lære om Jesus Kristus kan hjelpe deg å forstå at når det gjelder din vei i livet, har han virkelig merket stien og ledet vei, og hvert et punkt peker hen. (se "O, Fader, la mitt hjerte få", *Salmer*, nr. 101). ■

Av eldste
Claudio R. M. Costa
i De sytti

FØLG PROFETEN

Enhver velsignelse som jeg har i dag, begynte med et vitnesbyrd om vår tids profeter.

Jeg ble døpt i juni 1977, da jeg var 28 år gammel. Det som fikk meg til å ta imot evangeliet, er den tro og kunnskap jeg fikk om vår tids profeter.

Da jeg var 12 år gammel, møtte misjonærene meg og min familie – mine foreldre, en bror og to søstre – og de snakket om familien. De sa at Kirkens medlemmer har en familiekveld, og forklarte familiens hjemmeaften.

Far sa: "Takk for at dere kom, men vi er ikke interessert." Jeg ble veldig lei meg, men han forklarte: "Gutten min, vi har *syv* familiekvelder i vår familie, og de sa at vi bare behøver *én*. De har ingenting å lære oss."

Jeg leste om det første syn...

Fem år senere, da jeg var 17 år, fikk jeg jobb i en annen by og bodde alene. Mens jeg var borte, banket misjonærene på mine foreldres dør igjen. Denne gangen lyttet familien min og ble døpt. Da mine foreldre fortalte meg om dette, sa jeg: "Jeg har ingen interesse av religion akkurat nå."

Ytterligere fem år gikk, og jeg var på besøk hos mine foreldre mens jeg byttet jobb. Far var menighetens misjonsleder, og hver ettermiddag kom misjonærene på et kort besøk for å oppdatere og koordinere planene. En dag spurte de ham: "Hvem er den unge mannen der?"

Han sa: "Det er min eldste sønn."

"Er han medlem?"

"Nei."

"Vi må snakke med ham."

Men jeg sa: "Nei, jeg er ikke interessert."

JEG FIKK HØRE OM JOSEPH SMITH

Så en dag lot far misjonærene undervise en kvinne hjemme hos oss. De kom rundt klokken fem på ettermiddagen og begynte å undervise henne – men de visste at jeg var i rommet ved siden av hvor jeg laget meg et smørbrød før jeg skulle dra og møte vennene mine. De fortalte om en ung profet – Joseph Smith – og det første syn. Og jeg lyttet fra naborommet.

Da jeg til slutt forlot huset, begynte Ånden å virke i mitt hjerte, og jeg kom til å tenke på noen spørsmål: "Hvorfor gjør du ikke det søstrene lærte denne kvinnen? Hvorfor ikke studere Joseph Smiths historie og spørre Herren om han var en profet?" Så sa jeg til meg selv: "Jeg er lykkelig. Jeg gjør gode ting. Jeg trenger det ikke." Men Ånden begynte å kjempe med meg, og jeg bestemte meg for ikke å treffe vennene mine den kvelden. Jeg dro hjem igjen.

og Joseph Smiths og Oliver Cowderys dåp og profeten Joseph Smith vitnesbyrd.

Jeg spurte mor: "Hvor kan jeg lese Joseph Smiths historie?" Hun ga meg Skriftene og viste meg Joseph Smith – Historie, og jeg leste og ba. Jeg leste første avsnitt, grunnet og spurte vår himmelske Fader om det som står der, er sant. Jeg gjorde dette med hvert avsnitt til jeg hadde lest alt sammen. Jeg lenget etter et svar. Jeg leste og ba hele natten, til kl. 09.20 neste morgen.

Herren åpenbarte for meg at Joseph Smith var en profet. Jeg hadde en svært hellig opplevelse. Da jeg avsluttet bønnen, lovet jeg at jeg ville finne misjonærene og bli døpt, fordi jeg hadde denne sikre kunnskapen.

Jeg sa til søstrene: "Jeg trenger å bli døpt nå." De forklarte at jeg måtte ta leksjonene og inngå forpliktelser. Men jeg sa: "Jeg ønsker ikke å miste en eneste dag med kunnskapen som Herren har gitt meg om at Joseph Smith var en profet."

Søstrene ringte sonelederen sin. Han gikk med på et akselerert tidsskjema for leksjonene. Han planla dåpsintervjuet og sa at han også måtte snakke med menighetens misjonsleder, og jeg sa: "Ikke tenk på det. Jeg skal snakke med menighetens misjonsleder. Det er min far. Han har bedt i mange år om at jeg må bli døpt."

Dåpen min var en opplevelse jeg alltid kommer til å huske. For en herlig følelse. Jeg følte meg som et nytt

menneske. Jeg var ren. Jeg følte meg så nær Gud, og jeg var veldig lykkelig.

FØLG DEN LEVENDE PROFET

Fordi jeg har et sterkt vitnesbyrd om det som skjedde i den hellige lund i 1820, har jeg alltid vært aktiv i evangeliet og Kirken. Jeg begynte å tjene, utføre kall og gi alt jeg hadde til Kirken.

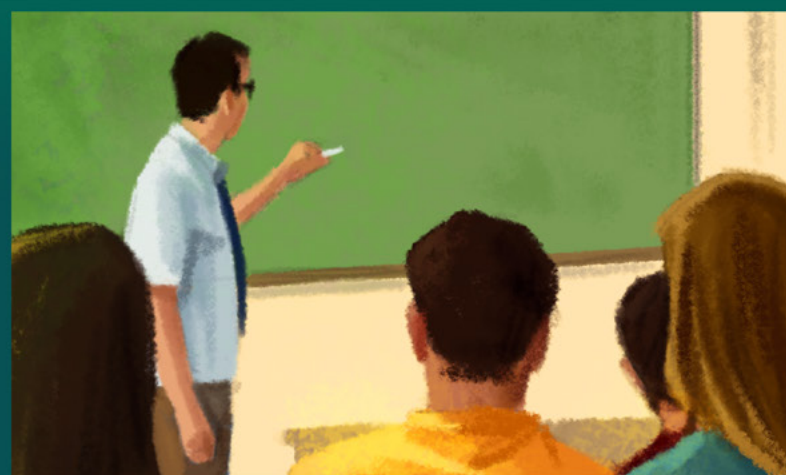
To uker etter dåpen min kalte stavspresidenten meg som leder for unge enslige voksne i staven (selv om jeg måtte spørre ham hva en stav er). To uker senere organiserte jeg en regionalkonferanse for enslige. Dette var den beste konferansen for enslige i Kirkens historie, fordi jeg møtte min hustru der.

Ett år senere giftet vi oss. Vi har vært lykkelig gift i 38 år nå. Vi har fire barn og 10 barnebarn, og alle velsignelsene vi har, skyldes en avgjørelse vi tok. Før vi giftet oss, spurte jeg henne: "Vil du støtte meg i å være 100 prosent lydig mot de levende profeter?" Hun svarte, "ja".

Etter at jeg ble døpt, handlet den første talen jeg hørte av profeten, president Spencer W. Kimball (1895-1985), om å være selvhjulpen og å være klok med penger. Han sa også at vi skulle sørge for at barna får en god utdanning.¹ Disse to tingene har blitt undervist i vår familie, og har

Jeg fulgte president Kimballs råd.

Dette hjalp meg å sørge for at barna mine fikk en god utdanning.

vært til stor velsignelse. Barna mine er godt stilt i dag – ikke fordi jeg er så smart, men fordi jeg valgte å følge profetene.

Jeg elsker å tjene Herren og mine medmennesker, fordi det er det jeg har lært av profetene.

FÅ DITT EGET VITNESBYRD

Følg profetene. Lytt til det de sier, og anvend det de underviser, og du vil være lykkelig. Min tro på og kunnskap om Kirken og evangeliet kom av mitt vitnesbyrd om at Joseph Smith var en profet.

Jeg elsker vår himmelske Fader og Jesus Kristus. Jeg ønsker å være sammen med dem for evig. Det er derfor det er viktig å lytte til profetene, for de vet veien tilbake til Guds nærhet.

Jeg syns alle unge skulle lese Joseph Smiths historie med ærlig hensikt, med et åpent hjerte og et åpent sinn, og spørre vår himmelske Fader om den. Jeg er sikker på at Herren vil gi svaret, slik han gjorde med meg. Hvis du leser versjonen vi har i Skriftene, kan du få et sterkt vitnesbyrd. Deretter kan du lese de andre versjonene også.²

Joseph Smith så lyset, han så Gud Faderen og Jesus Kristus, og de talte til ham. Dette er guddommelig kunnskap som kommer fra Gud ved Ånden.

Når du har fått denne bekreftelsen i ditt hjerte, kan du sette deg som mål å kjenne de levende profeters ord. Studer deres ord i Skriftene, på generalkonferansen, i *Til styrke for ungdom*, i Kirkens tidsskrifter og på LDS.org. Lær deres råd i Seminar, Søndagsskolen og på møter i quorumet eller klassen. Sett deg mål basert på profetiske prioriteringer. Så bare gjør du det.

Du vil føle deg nærmere Herren. Du vil føle at din intelligens vokser, både når det gjelder skolen og til alle andre ting. Og husk at du aldri er alene. Du har støttende personer rundt deg som er rede til å hjelpe, herunder biskopen eller grenspresidenten. Og Herren og hans ånd vil være med deg. ■

NOTER

1. Se Spencer W. Kimball, "Velferdstjeneste: Evangeliet i praksis", *Lys over Norge*, april. 1978, 106-111.
2. Se "First Vision Accounts" [Beretninger om det første syn], Gospel Topics, topics.lds.org.

Familien min har blitt velsignet ved å følge profetene.

NØKKELEN TIL Å TILGI MEG SELV

Det hadde gått fem måneder, og jeg kunne fortsatt ikke tilgi meg selv. Helt siden jeg hadde rotet det til og gjort noe jeg skammet meg over, hadde jeg følt at jeg var inne i en ond sirkel. Skammen bygget seg opp hver gang jeg gjorde noe annet jeg trodde var galt. Jeg kunne ikke føle fred.

Av Madison Child

Jeg trengte ikke å fortsette å straffe meg selv, fordi Jesus Kristus allerede hadde sonet for mine synder.

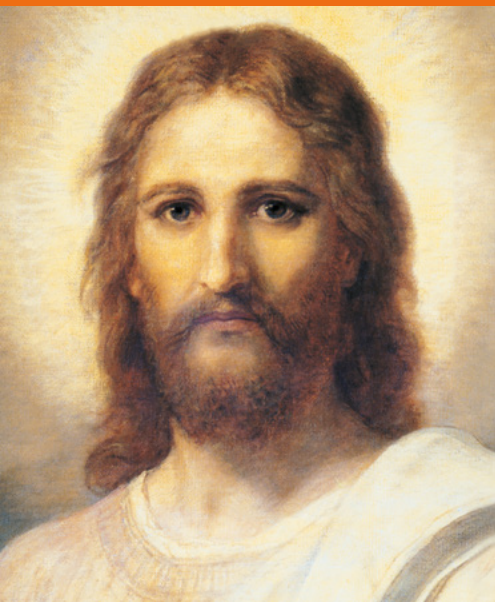

FOTO: GETTY IMAGES; KRISTI: ANSKIT, AV HEINRICH HOFMANN

Jeg hadde bedt om tilgivelse, og hadde til og med følt at Gud hadde tilgitt meg. Men jeg klarte bare ikke å tilgi meg selv. Hvordan kunne jeg det når jeg hadde syndet? Jeg ergret meg over det om og om igjen, og det hindret meg i å komme videre.

Mens jeg følte det slik, dro jeg på en sommerkonferanse for ungdom hvor mye av vårt studium dreide seg om Frelserens forsoning. En dag kom jeg over et skriftsted i Enos' bok som lød: "Enos, dine synder er deg forlatt, og du skal bli velsignet.

Og jeg, Enos, visste at Gud ikke kunne lyve, derfor var min skyld tatt bort" (Enos 1:5-6).

Det gjorde sterkt inntrykk på meg. Jeg innså at Enos, i likhet med meg, hadde gjort noe galt og trengte tilgivelse. Han beskrev også sin kamp for å søke tilgivelse som en kamp for Guds åsyn (se Enos 1:2). Men til slutt, etter å ha bedt hele dagen og natten, følte Enos fred. Og da han spurte: "Herre, hvordan er det gått til?" svarte Herren: "På grunn av din tro på Kristus" (Enos 1:7, 8).

Akkurat! Enos hadde tro på Jesus Kristus. Hvis Enos kunne la Frelseren slette hans skyld, hvorfor kunne ikke jeg la ham gi meg den samme freden? Hver gang jeg siden har følt at jeg ikke kunne tilgi meg selv, har jeg tenkt på Jesu Kristi kjærlighet og tilgivelse. Jeg ba om evne til å gi slipp på

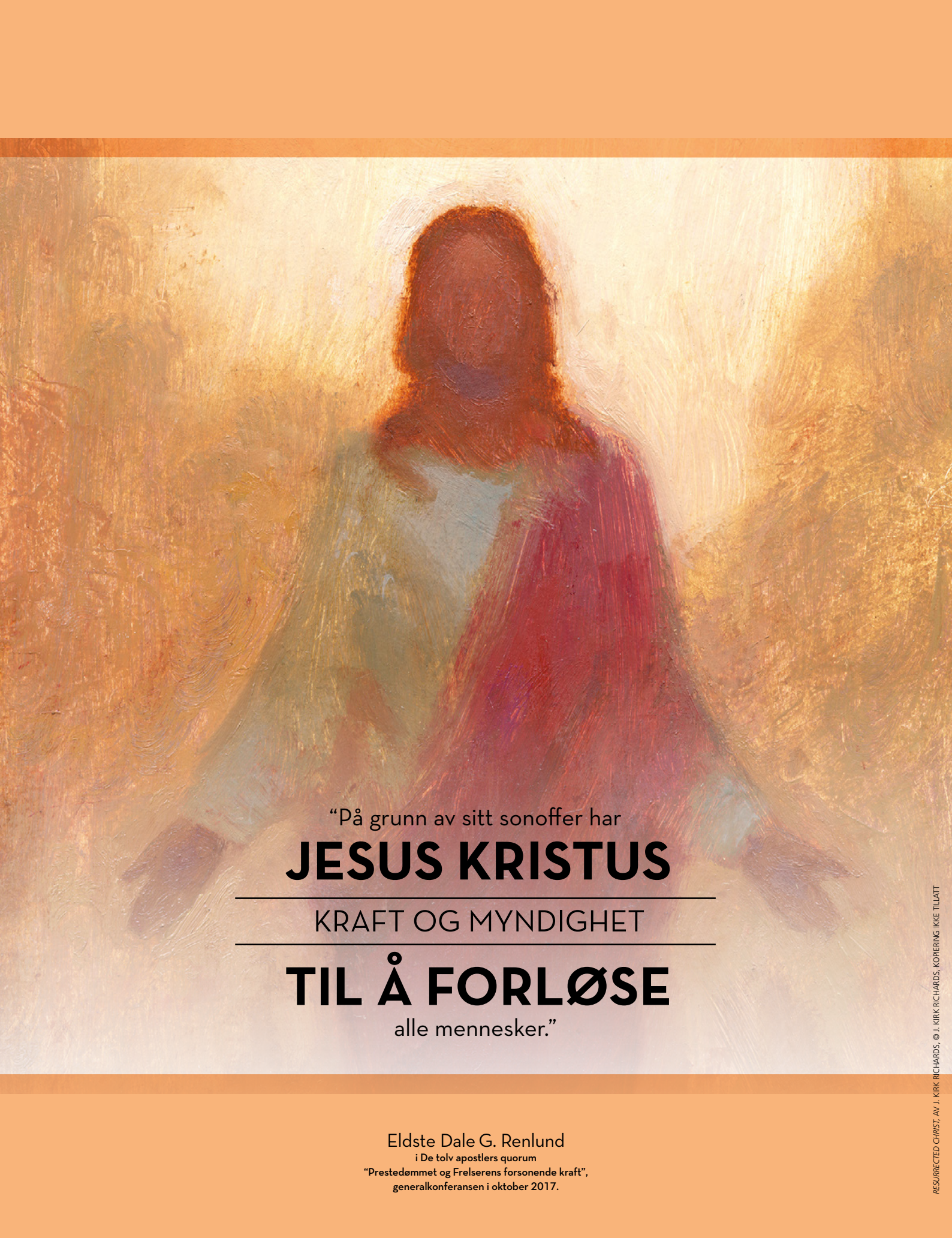
mine vonde følelser, og å slutte å føle meg så skamfull. Det tok litt tid, men etter mange bønner sluttet jeg å føle meg så forferdelig hele tiden. Endelig følte jeg fred.

Denne erfaringen lærte meg mye om Kristi nåde. Etter at jeg syndet, følte jeg bedrøvelse etter Guds sinn, ba, omvendte meg og følte en bekreftelse på at Gud hadde tilgitt meg. Likevel fortsatte jeg å straffe meg selv. Til slutt innså jeg at jeg ikke behøvde å få meg selv til å lide for å ha begått den synden, fordi Jesus Kristus allerede hadde betalt for den ved sin forsoning. Det må ha vært vanskelig og smertefullt for ham, men han var likevel villig til å lide slik at jeg skulle slippe.

Jeg har siden lært å stole på Jesus Kristus og la hans fred fylle mitt liv ved å styrke mitt forhold til ham og min himmelske Fader. Jeg prøver å be og lese i Skriftene, særlig Mormons bok, hver dag. Jeg prøver å delta i oppbyggende aktiviteter og gode medier.

Jeg gjør fortsatt feil, men jeg vet at hvis jeg omvender meg og fortsetter å gjøre mitt beste, vil Jesus Kristus velsigne meg med sin nåde. Når jeg stoler på ham og vår himmelske Fader, blir det slutt på skyldfølelse og skam. Jeg kjenner nå den fred som kommer av å ha tro på Jesus Kristus, og jeg er sterkere på grunn av den. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

“På grunn av sitt sonoffer har

JESUS KRISTUS

KRAFT OG MYNDIGHET

TIL Å FORLØSE

alle mennesker.”

Eldste Dale G. Renlund
i De tolv apostlers quorum
“Prestedømmet og Frelserens forsonende kraft”,
generalkonferansen i oktober 2017.

RETT PÅ SAK

Hvordan kan jeg vite om jeg har omvendt meg fullstendig?

Eldste D. Todd Christofferson i De tolv apostlers quorum har sagt at “omvendelse innebærer å strebe etter forandring” og at “virkelig forandring kan kreve gjentatte forsøk”. Han har også sagt at “hvis vi fullstendig skal vende oss til Herren, må det omfatte intet mindre enn en pakt om lydlighet mot ham”, noe som er en del av dåpspakten og nadverden (“Den guddommelige gave omvendelse”, *Liahona*, nov. 2011, 39). Fullstendig omvendelse innebærer også å gjøre opp for enhver skade som du har påført andre. I tillegg har Herren sagt at en person som omvender seg fullstendig fra sine synder, “vil bekjenne dem og avstå fra dem” (L&p 58:43). Du skulle bekjenne alle synder for vår himmelske Fader og alvorlige synder også for din biskop. (Når du er i tvil, snakker du med biskopen. Han er der for å hjelpe.)

Når du har gjort disse tingene, kan du vite om du har omvendt deg fullstendig ved å se og føle virkningene av omvendelsen – endringer i ønsker, følelser, livsinnstilling, relasjoner og adferd. Og ikke minst vil fullstendig omvendelse bringe Den hellige ånds veiledning. ■

Å velge en ektefelle vil være en stor avgjørelse, og det gjør meg nervøs. Hvordan kan jeg vite om jeg har gjort det rette valget?

Abestemme deg for hvem du skal gifte deg med, er noe som kan påvirke din lykke i dette liv og i evigheten. Men det burde ikke gi deg den slags angst som til slutt kan lamme deg. Du kan føle fred og glede med hensyn til denne avgjørelsen hvis du holder budene og følger gode råd. Her er noe av det Kirkens ledere ofte har sagt om dette:

Det er mange potensielt “rette” valg når det gjelder hvem du kan gifte deg med. Bli kjent med mange mennesker. Gå på stevnemøte med personer med høye normer. Lev verdig. Når du er ung voksen, bør du gå på stevnemøter med personer du kunne gått i templet med. En mulig ektefelle er en du blir godt nok kjent med til å vite om dere kan inngå pakter med vår himmelske Fader sammen. Få råd fra foreldrene dine. Du må “tenke det ut i ditt sinn” og så “adspørre [Gud] om det er riktig” (L&p 9:8). Bekreftelsen du mottar, kan komme på en rekke måter, men den andre personen må også få en bekreftelse. Når dere har forpliktet dere til hverandre, må dere arbeide for å bli hverandres “tvillingsjeler”. ■

“JEG ER GLAD DU INVITERTE MEG”

På mitt første stevnemøte med Nate ble jeg overrasket over å høre at han ikke var en sistedagers-hellig. Han var veldig høflig, men da jeg kom hjem, var jeg ikke sikker på om jeg ville gå på et nytt stevnemøte med ham.

Uken etter ringte Nate og spurte om jeg ville gå ut på nyttårsaften. “Jeg beklager, Nate”, sa jeg. “Det er en søndag kveld, og min familie og jeg skal se en satellittsending med Det første

presidentskap.” Jeg følte en gnist av en tilskyndelse, og tilføyde: “Du kan gjerne se den sammen med oss hvis du vil.” Jeg ble sjokkert da han sa ja.

Jeg følte Ånden så sterkt da profeten oppfordret oss til å sette forsetter som ville gjøre det mulig for oss å komme nærmere Kristus. Nate lyttet til hvert eneste ord. Etter at han gikk hjem, følte jeg ro og fred. Neste morgen ringte han meg.

“Jeg ville takke deg for at du

inviterte meg i går kveld”, sa han. “Alle vennene mine hadde fest, og jeg ville ikke gå, fordi jeg visste det ville foregå noen dårlige ting. Jeg er glad du inviterte meg. Jeg føler meg fantastisk.”

Jeg følte at Ånden fortalte meg at jeg hadde gjort det rette. Å være vennlig hjalp Nate å føle velsignelsene ved et rettskaffent liv. Jeg vet at Gud bryr seg om oss alle, og at han alltid vil gjøre oss i stand til å velge det rette.

Rachel H., Texas i USA ■

PÅ VILLE VEIER I TIJUANA

Ett år kjørte familien min og jeg til Tijuana i Mexico for å besøke noen medlemmer der og levere noen forsyninger til misjonshjemmet. Men da vi krysset grensen mellom California, USA og Mexico, kjørte vi oss vill. Ingen av oss hadde mobiltelefon, så vi hadde ingen mulighet til å kontakte noen for å få hjelp.

Til slutt foreslo søsteren min at vi skulle stoppe og holde en bønn. Alle lukket øynene og bøyde hodet mens hun ba. Da hun avsluttet, åpnet jeg øynene, og det første jeg så, var en taxi med et klistremerke – av San Diego California tempel! Jeg ropte: “Templet!”

En av søstrene mine smatt raskt ut av bilen og løp bort til taxien, som hadde blitt stoppet av trafikken. Hun snakket med ham et øyeblikk og løp så tilbake og sa at han ba oss følge etter ham. Vi fulgte etter inn og ut av trafikken og gjennom Tijuanas gater til vi kom frem til misjonshjemmet.

Denne opplevelsen styrket mitt vitnesbyrd om at vår himmelske Fader lever og våker over oss. Trofast bønn som familie gir en deilig følelse, og Gud hører virkelig våre bønner. ■
Corbin D., California, USA

ER SLEKTSHISTORIEN MIN VIRKELIG FERDIG?

Jeg ønsket virkelig å hjelpe til med slektshistorien min, men far hadde syv generasjoner i sitt familietre, og alle tempelordiansene var utført. I 11 år fant han ingen ny informasjon om familien sin. Mitt ønske og håp forsvant. Frustrert tenkte jeg: “Hele slektshistorien min er gjort. Hvor skal jeg finne navn å ta med til templet?”

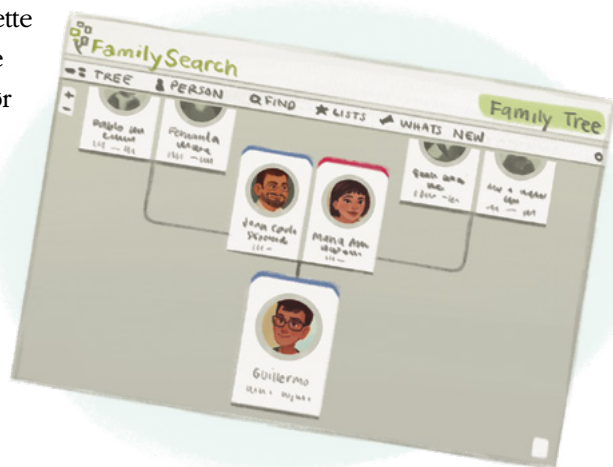
Jeg bestemte meg for å se på all informasjonen far hadde på treet sitt i FamilySearch, og en røst fortalte meg at det fortsatt var mye å gjøre. Jeg begynte å søke etter informasjon over hele Internett. Jeg fant mange med samme etternavn som meg, men jeg klarte ikke å finne mitt slektskap til alle disse menneskene.

Da håpet mitt svant, bestemte jeg meg for å faste sammen med mor om å ha fremgang med slektshistorien vår. Neste søndag morgen da vi gjorde oss klar til å gå i kirken, gjorde jeg mitt vanlige Internett-søk, og plutselig fant jeg en side med informasjon som jeg aldri hadde sett. Det var et mirakel!

Med hjelp av ny informasjon tok jeg, som 14-åring, tilsammen 400 familienavn med meg til templet. Jeg var så glad. Det jeg likte aller best, var å dele disse navnene med ungdommene og se deres glede over å ha så mange kort i hendene.

Jeg vitner om dette store og fantastiske arbeidet. Når vi gjør slektshistorie, hjelper Ånden oss å lykkes, og rører ved vårt hjerte. ■

Guillermo T., Chile

Klar til å HJELPE!

1

Tre språk

Far er fra Hong Kong, og mor er fra Guangxi, Kina. Jeg kan tre språk, kantonesisk, mandarin og engelsk. I grenen min snakker vi kantonesisk og mandarin på nadverdsmøtet, og så har vi Primær sammen med en engelskspråklig gren.

Jeg prøver å la mitt lys skinne ved å være klar til å hjelpe! Hvis noe må gjøres, er jeg klar!

**Hei,
jeg heter
Aaron**

**og er fra
British Columbia,
Canada.**

Salmebok-hjelper

Hver søndag hjelper jeg misjonærene å dele ut programmene. Jeg sørger for at alle får et. Hvis noen mangler salmebok, henter jeg en til dem slik at de kan synge.

2

FREMTIDIG MISJONÆR

Jeg gleder meg til å reise på misjon en dag. Primær-læreren min sa at vi kunne begynne å spare penger nå. Så jeg har spart penger på misjonssparebøssen min.

3

4

Bønn sammen med bestefar

Jeg vet at bønn er svært viktig. Da bestefar bodde hos min søster og meg mens far var utenbys, sørget jeg for at vi alltid holdt våre bønner.

5

Får det gjort

Noen ganger har vi aktiviteter i kirken, og jeg blir alltid igjen for å hjelpe til med å rydde bort stoler og bord. Når vi har Primærs program på nadverdsmøtet, liker jeg å si min del.

HVORDAN KAN DU SKINNE?

- Hjelpe til med å sette ut eller rydde bort stolene i Primær.
- Se etter noen i kirken som trenger en venn.
- Plukke søppel.
- Sørge for at alle har en salmebok.
- Hjelpe familien å huske å be.

SEND OSS EN STJERNE!

Hvordan kan du la ditt lys skinne, slik Jesus ba oss om å gjøre? Send et bilde av din stjerne sammen med din historie, et bilde og mors eller fars tillatelse til liahona@ldschurch.org.

Valget om å skrive

Av Justina Lichner

Basert på en sann historie

“Og de er fri til å velge” (2 Nephi 2:27).

Justina satt ekstra rakt på stolen. Hun la de nye blyantene sine på pulten. I dag var første skoledag. Hun hadde møtt klassekameratene og laget en morsom tegning.

Så sa fru Werner: “På tide å arbeide med skriving!” Fru Werner delte ut ark til klassen. “Dere har 30 minutter til å jobbe med dette. Så er det friminutt.”

Justina svelget. “Å nei. Skriving allerede?” tenkte hun.

I fjor hadde Justina strevd med å lese og skrive. Alle vennene hennes så ut til å like det. Det var ikke så vanskelig for dem. Hva om dette året ble akkurat som det forrige?

Justina tok blyanten. Hun så på arket sitt. Motet sank. Alle de andre elevene skrev. Bortsett fra henne.

Hun ønsket å snakke med fru Werner. Ville hun bli sint fordi Justina hadde problemer? Selv om hun ble det, virket det likevel bedre enn å skrive.

Justina gikk til kateteret. “Fru Werner? Dette er vanskeligere enn det jeg gjorde i fjor. Jeg tror ikke jeg får det til.”

Fru Werner virket ikke sint. Hun smilte til Justina. “Gjør det du kan. Du vil kanskje bli overrasket over hva du får til! Du kan ikke alltid velge hva du er flink til. Men du kan alltid velge hvor hardt du prøver.”

Justina gikk tilbake til pulten sin. Hun tenkte på det fru Werner sa. “Jeg kan velge å prøve.” Det var som det hun lærte i Primær. Klassen leste et skriftsted hvor det sto at vi er “fri til å velge”. Det betydde at vi kunne ta våre egne valg. Vår himmelske Fader stoler på at vi skal ta gode valg. Han lover å hjelpe oss når vi gjør feil.

Kunne skolen bli annerledes i år? Kanskje hun kunne velge å gjøre den annerledes! Justina tok blyanten. Hun så på arket sitt. Magen hennes slappet av. “Greit. Jeg skal klare dette”, tenkte hun.

Det ringte ut. Justina var ikke ferdig ennå. Men hun hadde kommet over halvveis! Hun rakte opp hånden. “Kan jeg bli og fortsette å arbeide? Jeg er snart ferdig!”

Fru Werner smilte og nikket.

Endelig leverte Justina arket sitt. Hånden verket litt. Til og med hjernen gjorde vondt! Men hun smilte. Hun hadde aldri arbeidet så hardt med å skrive før.

Dagen etter arbeidet klassen med lesing. Fru Werner ba alle om å lese i 20 minutter. Justina prøvde igjen. Hun åpnet boken og uttalte ordene.

Justina begynte å gjøre valg hver eneste dag. Hun valgte å lese. Hun valgte å skrive. Lesing og skriving var kanskje ikke så ille!

Hun valgte til og med å gå på biblioteket. Hun lånte bøker. I fjor ville hun aldri ha gjort det. Snart leste hun hele tiden. Og det var faktisk gøy! Og jo mer hun leste, desto bedre ble hun til å skrive.

Da Justina ble eldre, var hun glad for at hun hadde valgt å arbeide hardt med å lese og skrive. Nå var det nemlig noe av det hun likte aller best å gjøre. ■

Artikkelforfatteren bor i Rheinland-Pfalz, Tyskland.

VOKSEN

Hei, jeg heter Justina! Etter at jeg lærte å bli glad i å skrive, bare fortsatte jeg å gjøre det. Jeg skrev på videregående skole. Så gikk jeg på universitetet for å lære mer om å skrive. Nå er jeg forfatter! Jeg får lov til å skrive historier som denne om mine utfordringer som barn. Jeg har skrevet for blader, nettsteder og aviser.

Alltid

Av Jordan Wright

Basert på en sann historie

“Jeg ønsker å få bo med min familie, og vår Gud har sagt meg at jeg kan” (Barnas sangbok, 98).

Seth spratt opp og ned i baksetet og sang en sprø sang. “Nå må du roe deg ned, Seth”, sa pappa. “Jeg må konsentrere meg om å kjøre.”

“Jeg klarer ikke å roe meg ned”, sa Seth. “Det er bare så fantastisk!”

Pappa smilte. “Jeg er glad for at du gleder deg sånn til å møte din nye lillebror.”

Da de kom til sykehuset, løp Seth til mammas rom. Han visste hvor det var, fordi mamma hadde vært der i fem dager allerede. Hun måtte bli på sykehuset fordi lille Caleb var syk, og mamma var også litt syk. Seth hadde spurt minst tusen ganger om å få se Caleb, men mamma sa alltid: “Ikke ennå.” Hun sa at legene ville si ifra når Caleb var sterk nok til å få besøk.

I dag hadde legen ringt. Dette var dagen!

Da Seth kom inn på mammas sykehusrom, holdt hun allerede Caleb. Seth løp for å se sin nye lillebror. Caleb var bitte liten. Han så mye mindre ut enn Seths små

søskenbarn. Og det var noe annerledes med nesen og ørene hans. Han så ut som en liten alv!

“Hei, vennen min”, sa mamma. “Kom og vask hendene dine, så kan du holde babyen.”

Seth vasket hendene med spesiell såpe. Han klatret opp i sykehussengen ved siden av mamma. Hun lente seg over for å gi ham babyen. Pappa hjalp Seth å legge hendene på akkurat rett sted.

Seth så ned på Caleb. “Hei, Caleb”, sa han. “Jeg er din bror, Seth. Du skal sove på rommet mitt, og jeg kan vise deg alle lekene mine, og vi kan leke i parken.”

Lille Caleb så rett på Seth. Seth syntes han var den beste babyen noensinne.

Da Seth ble sliten i armene, overtok pappa Caleb en stund. Mamma holdt en av Seths hender og så ham inn i øynene.

“Seth”, sa hun. “Husker du i Primær da du lærte om frelsesplanen?”

Seth nikket. Det hadde vært en god dag. Søster Lopez hadde en måne og en stjerne og en jordklode

brødre

på pinner. Seth fikk holde solen. "Husker du at vi bodde i himmelen før vi kom til jorden, og at vi skal tilbake til himmelen når vi dør?"

Seth nikket igjen.

"Lille Caleb er fortsatt veldig syk. Og legen sier at han ikke vil leve så lenge. Han kommer til å dø snart og dra tilbake til himmelen."

Seth så på mamma. Han så på lille Caleb i pappas armer. Så rynket han pannen. Halsen føltes stram. "Men jeg er glad i ham. Jeg vil at han skal bli her og dele rommet mitt og leke med meg. Har ikke han også lyst til å bli?"

Mamma la armene rundt Seth. "Selvfølgelig har han lyst til å være sammen med oss. Vi er familien hans. Men han vil få se oss igjen."

"Vil han?"

Mamma nikket. "Pappa og jeg ble viet i templet. Vi ble lovet at familien vår kunne være sammen for evig. Du og Caleb vil alltid være barna våre."

"Det betyr at lille Caleb alltid vil være broren din",

forklarte far. "Og du vil se ham igjen i himmelen."

Seth var lei seg. Han følte seg også litt sint. Men han tenkte på å møte lille Caleb i himmelen og smilte litt. Han strakte seg frem og strøk lille Caleb over det myke håret. "Skal vi være brødre i himmelen? Det er fantastisk."

Mamma kysset Seth på kinnet. "Det er fantastisk." ■

Artikkelforfatteren bor i Iowa, USA.

INGEN VIRKELIGE AVSLUTNINGER

"I [vår himmelske Faders] plan [finnes ingen] virkelige avslutninger, bare evige begynnelser."

President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, "Takknemlig i alle omstendigheter", *Liahona*, mai 2014, 77.

“Jesus Kristus, hele menneskehetens Frelser og Forløser, er ikke død. Han lever – Guds oppstandne Sønn lever – det er mitt vitnesbyrd.”

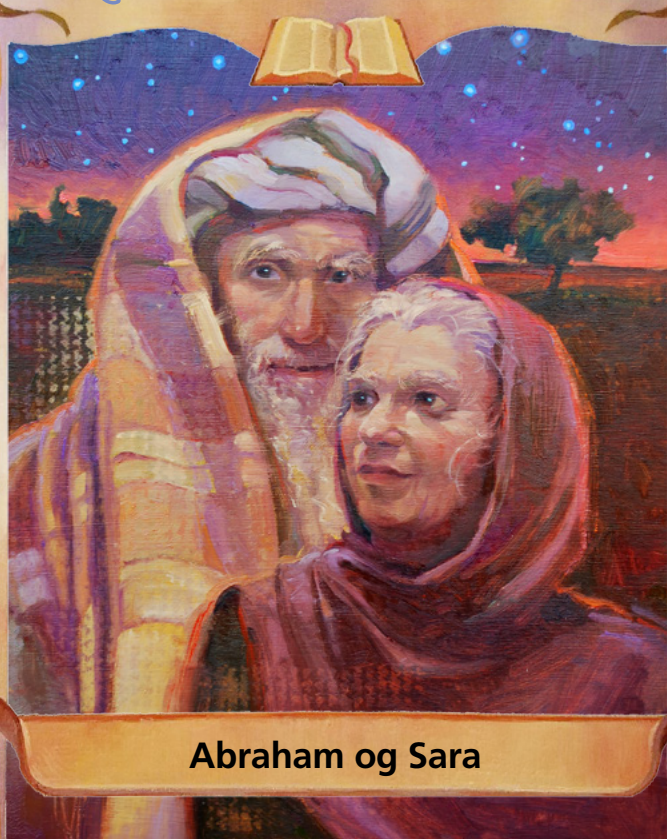
Av eldste M. Russell Ballard
i De tolv apostlers quorum

Fra “Forsoningen og en sjels verdi”, Liahona, mai 2004, 86.

Abrahams pakt

Når du har lest et skriftsted, fargelegger du de tilsvarende nummererte områdene på bildet!

1. Abraham 1:1-2
2. Abraham 2:3-6
3. Abraham 2:8-12
4. 1 Mosebok 13:14-18
5. 1 Mosebok 17:3-8
6. 1 Mosebok 17:15-19
7. 1 Mosebok 18:10-14
8. 1 Mosebok 21:1-3

Abraham og Sara

Gud inngikk en pakt, eller et løfte, med Abraham og Sara om at de skulle få barn og at Gud ville velsigne dem. Abraham og Sara fikk ikke barn på lenge. Men de var fortsatt lydige. Da Abraham og Sara var nesten 100 år gamle, fikk de en sønn! Vår himmelske Fader velsigner oss når vi er lydige, og disse velsignelsene kommer når vår himmelske Fader vet at det er best.

☐

Lær deg Abraham 2:9 utenat.

☐

Tenk på noe du kan gjøre i dag for å være lydig. Skriv om hva du gjorde og hva du følte.

☐

Se kapittel 8 av Videoer til Det gamle testamente på scripturestories.lds.org.

☐

Jeg kan være lydig ved å...

Getsemane

Forenklet

Med følelse ♩. = 44-48

Tekst og musikk: Melanie Hoffman

Dm C Am B $\flat$ C B $\flat$

Je - su tun - ge vei til Get - se - ma - ne, han gikk med lang - som - me trinn.

Dm C Am B $\flat$ C Dm

Kjær - lig - het og bønn tok ham til det sted kun han kun - ne gå.

C F C F B $\flat$ F C

Get - se - ma - ne. Han el - sker meg. — Så han gikk fri - vil - lig,

B $\flat$ C Dm (C) (Dm) C

til Get - se - ma - ne. Han fikk kjen - ne alt trist,

Am B $\flat$ C B $\flat$

ondt el - ler vondt, all den smer - te vi kun - ne få. Så mens

Copyright © 2018 by Melanie Hoffman. All rights reserved.

Denne sangen kan kopieres til ikke-kommersiell bruk i kirken eller i hjemmet.

Denne notis må komme med på alle kopier.

Dm C Am B^b C Dm

ven - ne-ne sov, kjem - pet han på for sitt løf - te gitt for - ut.

C F Dm C F B^b F C

Get - se - ma - ne. Han el - sker meg. ____ Så han gikk fri - vil - lig,

B^b C Dm C F C

til Get-se - ma - ne. ____ En vik - tig so - ning al - dri før hendt, en

B^b C F C B^b C F C

angst som al - dri ver - den har kjent, en li - del - se som til sei - er er vendt,

B^b F C B^b F C Dm C F

vant vår Her-re Je-sus. ____ I kam-pen sei - ret Je-sus! ____ Get - se - ma - ne.
Get - se - ma - ne.

B^b C F B^b F C B^b C Dm

Han el - sker meg. ____ Je-su ga - ve er til meg, i Get-se - ma - ne.
Han el - sker meg. ____ Je-su ga - ve er til meg, fra Get-se - ma - ne.

Noah

Av Kim Webb Reid

For lenge siden gjorde folk på jorden dårlige valg. Gud sendte en modig profet som het Noah. Han fortalte folket at de skulle omvende seg og elske Gud. Lyttet de? Nei! De fortsatte å gjøre dumme ting.

Gud sa til Noah at han ville kvitte seg med de dårlige tingene på jorden. Gud befalte Noah å bygge en stor båt som ble kalt en ark. Noah samlet familien sin og dyrene i arken. Så begynte det å regne.

Det regnet i 40 dager og 40 netter.
Hele jorden var dekket av vann!
Noah og familien hans og dyrene
var trygge inne i arken.

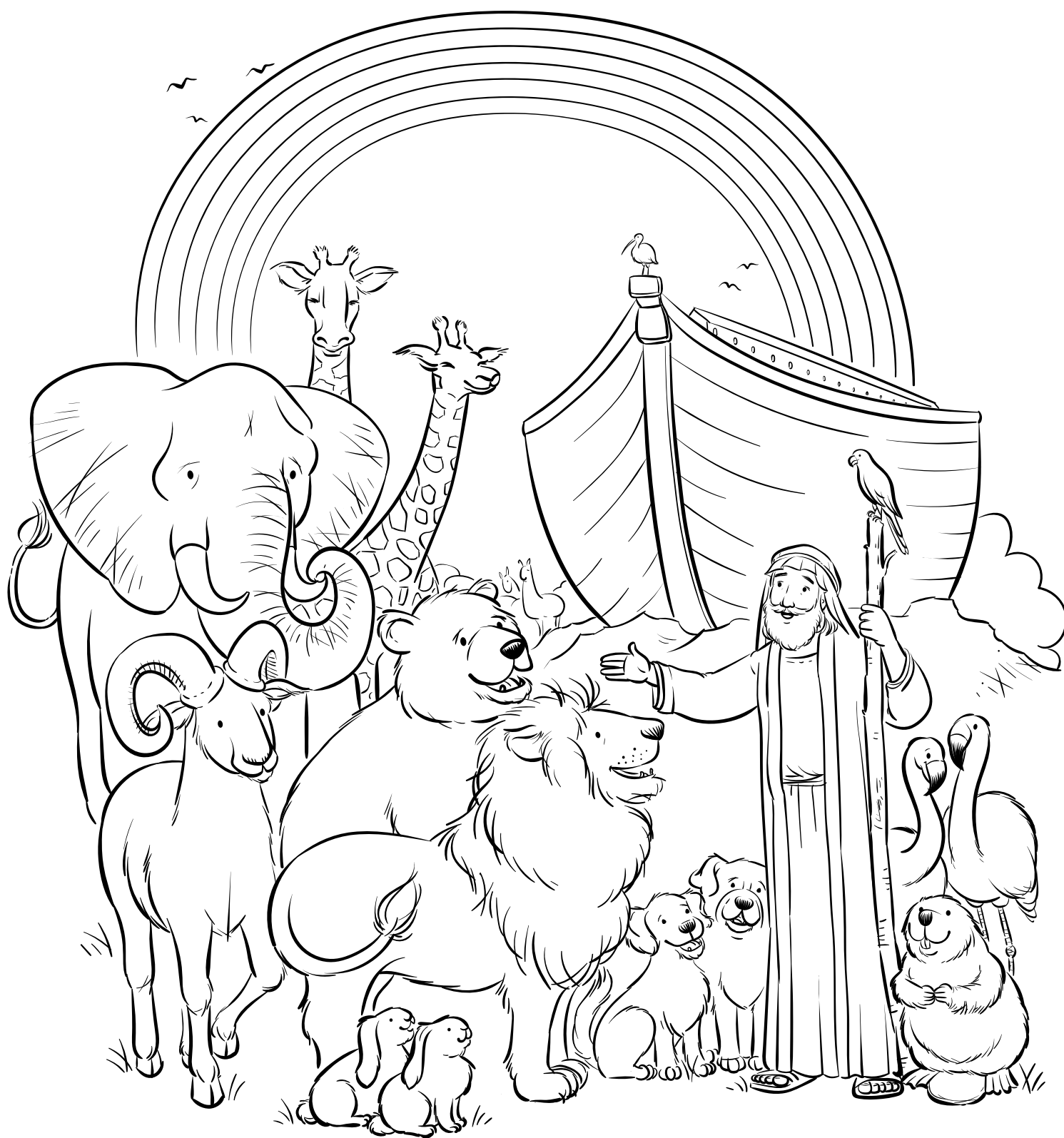
Endelig sluttet det å regne.
Flomvannet gikk ned. Noah så
en regnbue på himmelen.
Gud lovet å aldri oversvømme
hele jorden igjen.

Jeg kan være som Noah og høre på vår himmelske Fader. Jeg vet at Gud holder sine løfter. Jeg blir velsignet når jeg er lydig mot hans bud. ■

Vår himmelske Fader holder sine løfter

By Elder Robert D. Hales (1932-2017)

i De tolv apostlers quorum

HAN VIL GJØRE VÅRE BYRDER LETTE

Frelserens forsoningskraft ville forvandle menneskets eksistens om vi ville la den.

Jeg har stor kjærlighet til Skriftene. Jeg elsker å lese om Jesu Kristi liv på jorden. Det er så mye i hans liv som kan oppløfte, inspirere og styrke oss i vanskelige tider. For meg er et av de helligste kapitler i hele Skriften Johannes kapittel 17. Hele dette kapitlet er en forbønn fra Jesus Kristus til sin Fader. Han sier i alt vesentlig: “Om bare verden kunne kjenne deg slik jeg kjenner deg.” Han forteller sin Fader at han har gjort alt han har blitt bedt om å gjøre.

Noen ganger glemmer vi hvor bemerkelsesverdig lydig Frelseren var. Alt han gjorde, alt han sa, gjorde han av lydighet til sin Fader. Det at han oppsøkte og viste omsorg for de fattige, kalte disipler, underviste både i landet Palestina og i Amerika – alt

dette ble gjort fordi hans Fader hadde befalt ham å gjøre det. Han hadde ingen personlige motiver. Han sa: “Av meg selv gjør jeg intet, men slik som Faderen har lært meg” (Johannes 8:28). Hvilket fullkomment eksempel på lydighet!

I de valgene vi gjør i livet, trenger vi å kjenne Frelseren. Hans enkle formaning “Kom... følg meg” (Matteus 19:21) kunne forvandle menneskers liv hvis vi vil la den gjøre det. Han har makt til å gjøre våre byrder lette hvis vi vil vende oss til ham.

Som vår Herre Jesu Kristi apostel har jeg anledning til å bære vitnesbyrd som

et hellig vitne for Frelseren. Mitt største ønske er at mitt vitnesbyrd må nå inn i hjertene til dem som hører det.

Jeg vet at Jesus Kristus lever. Jeg vet at han styrer og leder sin kirke ved åpenbaring gjennom sin profet nå i denne dag og tid. Hvis vi vil ha tro på vår Frelser, vil han hjelpe oss gjennom våre prøvelser og vanskeligheter, og vi blir i stand til å holde ut til enden og komme tilbake til hans nærhet etter denne jordiske prøvestand. Han lever og kjenner og elsker hver enkelt av oss. Han ønsker så inderlig å velsigne oss hvis vi vil komme til ham. ■

Fra “Spesielle vitner om Kristus”, Liahona, april 2001, 12-13. For å se eldste Hales fremføre dette budskapet, “Jesus Kristus er det fullkomne eksempel på lydighet”, kan du gå inn på prophets.lds.org og velge “Special Witnesses of Christ”.

Jorge Cocco Santangelo 16

**GETSEMANE, JESUS ER MITT LYS,
AV JORGE COCCO SANTANGELO**

"[Jesus] gikk bort og bad for annen gang: Min Far! Kan ikke denne kalk gå meg forbi uten at jeg må drikke den, da skjæ din vilje!" (Matteus 26:42).

Også i dette nummeret

FOR UNGE VOKSNE

Fra kyst til kyst:

Min hustru og jeg så
mirakel etter mirakel på vår
vanskelige reise på tvers
av Sør-Amerika for til å bli
beseglet i templet.

Vår reise til templet

s. 44

FOR UNGDOM

s. 50

JESUS ER KRISTUS:

VITNESBYRD FRA SISTE-DAGERS PROFETER

Du kan lære av Kristus (se L&p 19:23) ved å lese disse
vitnesbyrdene fra Kirkens presidenter. De er spesielle
vitner om ham og hans guddommelige rolle i vår
himmelske Faders plan for lykke.

FOR BARN

Klar til å HJELPE!

Hvordan kan du hjelpe dine barn å finne små,
men meningsfylte måter å tjene menneskene
rundt seg på?

s. 66

